

DET KONGELIGE
SAMFERDSELSDEPARTEMENT

Prop. 4 LS

(2022–2023)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold	5	4.3	EØS-komiteens beslutning	20
			4.4	Om forholdet til norsk rett	20
			4.5	Departementets vurderinger	20
2	Bakgrunn	7	5	Økonomiske og administrative konsekvenser	22
2.1	De foreslåtte lovendringene	7	5.1	Presisering av tilbyderbegrepet ...	22
2.2	Høringen	7	5.2	Pakkepostforordningen	22
3	Endringer i postloven	9	5.3	Opphevelse av bestemmelsen om brukerklagenemnd og endring av klagemyndighet	22
3.1	Presisering av tilbyderbegrepet og endring av vektgrensen for lettgoods	9	5.4	Overføre og fordele forvaltningsansvaret for det offentlige postnummersystemet	23
3.1.1	Gjeldende rett	9	5.5	Endring av bestemmelsen om politiattest	23
3.1.2	Høringsforslaget	9	6	Merknader til de enkelte bestemmelser	24
3.1.3	Høringsinstansenes merknader ...	10			
3.1.4	Departementets vurdering	11	A Forslag til lov om endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest)	27	
3.2	Gjennomføring av pakkepostforordningen i norsk rett	12	B Forslag til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)	29	
3.2.1	Forordningen	12	Vedlegg		
3.2.2	Høringsforslaget	12	1	EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester)	30
3.2.3	Høringsinstansenes merknader ...	12	2	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 av 18. april 2018 om pakkeleveringstjenester over landegrensene	31
3.2.4	Departementets vurdering	13			
3.3	Opphevelse av bestemmelsen om brukerklagenemnd og endring av klagemyndighet	13			
3.3.1	Gjeldende rett	13			
3.3.2	Høringsforslaget	14			
3.3.3	Høringsinstansenes merknader ...	14			
3.3.4	Departementets vurdering	14			
3.4	Forvaltningsansvaret for det offentlige postnummersystemet ...	15			
3.4.1	Gjeldende rett	15			
3.4.2	Høringsforslaget	15			
3.4.3	Høringsinstansenes merknader ...	16			
3.4.4	Departementets vurdering	16			
3.5	Endring av bestemmelsen om politiattest	16			
3.5.1	Gjeldende rett	16			
3.5.2	Høringsforslaget	17			
3.5.3	Høringsinstansenes merknader ...	17			
3.5.4	Departementets vurdering	18			
4	Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning	20			
4.1	Om europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644	20			
4.2	Innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen	20			

DET KONGELIGE
SAMFERDSELSDEPARTEMENT

Prop. 4 LS

(2022–2023)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

*Tilråding fra Samferdselsdepartementet 21. oktober 2022,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

I proposisjonen foreslås det å gjøre flere endringer i lov av 4. september 2015 nr. 91 om posttjenester (postloven).

I proposisjonen foreslås det å presisere tilbyderbegrepet i § 4 nr. 7 jf. nr. 1, for å fjerne usikkerhet om hvem som er tilbydere etter postloven. Forslaget endrer ikke gjeldende rett.

Det foreslås å legge til rette for å ta pakkepostforordningen (Europaparlaments- og råds-

forordning (EU) 2018/644 av 18. april 2018 om pakkeleveringstjenester over landegrensene) inn i EØS-avtalen og i norsk rett. Det er nødvendig å foreta lov- og forskriftsendringer for å kunne gjøre forordningen til del av norsk rett. Som ledd i implementeringen av pakkepostforordningen foreslås det å endre vektgrensen for lettgods i § 4 nr. 3 fra inntil 20 kg til inntil 31,5 kg.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

Videre foreslås det å oppheve bestemmelsen i § 40 om at det skal opprettes en brukerklagenemnd for postsaker. Bestemmelsen har ikke trådt i kraft. Det vurderes som lite hensiktsmessig å bruke ressurser på å opprette og drifte en brukerklagenemnd, siden klageomfanget på postområdet er relativt lavt og Forbrukertilsynets behandling av postsaker ivaretar forbrukerhensynene og kravene fra EU til klageordning på postområdet.

Det foreslås å videreføre noen av elementene i gjeldende § 40 ved å flytte dem over til § 41 som omhandler klage til myndigheten. Endringen innebærer at Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom) etter § 41 også vil behandle postklager fra forbrukere der tjenesten ikke har grunnlag i kjøpsavtale, samt alle postklager fra juridiske personer (bedrifter). I tillegg skal Nkom behandle postklager fra gårdeiere og postkasseiere om misbruk av sonenøkler etter § 39 annet ledd. Nkom skal fremdeles behandle tvister mellom tilbydere av posttjeneste og tvister mellom eier av postboksanlegg etter § 33 a og tilbydere av posttjeneste. I § 41 foreslås det også satt inn en bestemmelse om at klageadgangen etter § 41 første ledd nr. 1 og 5 er subsidiær.

Proposisjonen foreslår å overføre deler av ansvaret for forvaltning av det offentlige post-

nummersystemet fra Posten Norge AS (Posten) til Nkom. Departementet foreslår en ansvarsfordeling av forvaltningen mellom Nkom og tilbyder med leveringsplikt som per i dag er Posten. Departementet mener at krav til effektiv postomdeling av leveringspliktige tjenester til sies at tilbyder med leveringsplikt står nærmest til å drifte postnummersystemet. Delingen av forvaltningsansvaret innebærer at tilbyder med leveringsplikt vil ha hovedansvaret for behandling av anmodninger om endringer samt ivareta daglig drift og ajourføring, herunder gjennomføre varslingsprosesser knyttet til disse. Nkom skal avgjøre og behandle anmodninger om tildeiling av eget postnummer til registrerte tilbydere av posttjenester, for å sikre at postnummersystemet forvaltes på en måte som ikke svekker konkurransen i postmarkedet.

Det foreslås å endre bestemmelsen om krav til politiattest i § 31, slik at det ikke lenger gjelder et krav om at tilbyder må innhente ordinær politiattest ved tilbud om stilling som medfører behandling av postsendinger. I stedet foreslås det at tilbyderen kan innhente ordinær politiattest, dersom tilbyderen selv vurderer dette som hensiktsmessig.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

2 Bakgrunn

2.1 De foreslåtte lovendringene

Gjeldende postlov av 2015 er blitt endret i flere omganger, i forbindelse med reduksjon av antall omdelingsdager og for tilgang til sonenøkkelsystemer. Dette viser at postloven regulerer et dynamisk samfunnsområde i stadig utvikling. For de foreslåtte endringene i denne proposisjonen er det særlig relevant at aktørene innenfor pakkemarkedet er blitt mange i løpet av kort tid. Forbrukerne viser stor villighet til å benytte slike pakkeleveringstjenester, og det forventes at veksten vil øke og at markedet utvikles ytterligere i årene som kommer.

Fire av temaene som nå foreslås endret skjer på bakgrunn av erfaringer med dagens postlov, mens ett tema har sin bakgrunn i EU/EØS-retten. Erfaringene med dagens postlov viser at det er usikkerhet i markedet om hvorvidt aktørene omfattes av postloven. Proposisjonen søker å presisere og klargjøre hva som er rettstilstanden gjennom mindre språklige endringer, som også er i tråd med Norges EU/EØS-rettslige forpliktelser gjennom pakkepostforordningen (utvidet vektgrense). Videre har erfaringer med brukerklagenemnd, postnummersystemet og politiattest ført til behov for forslag til endringer.

2.2 Høringen

Samferdselsdepartementet sendte 29. juni 2021 et høringsforslag om endringer i gjeldende postlov av 4. september 2015 nr. 91 på høring. Høringsnotatet var utarbeidet av Samferdselsdepartementet. Høringsnotatet ble sendt til følgende høringsinstanser, med frist for merknader 30. september 2021:

Arbeids- og sosialdepartementet
Barne- og familiedepartementet
Finansdepartementet
Forsvarsdepartementet
Helse- og omsorgsdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Klima- og miljødepartementet

Kommunal- og moderniseringsdepartementet
Kulturdepartementet
Kunnskapsdepartementet
Landbruks- og matdepartementet
Nærings- og fiskeridepartementet
Olje- og energidepartementet
Utenriksdepartementet

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet
Sametinget
Statsministerens kontor

Aktiv Norgesdistribusjon
Bjørns budbil og transport AS
ByPost
DHL International AS
Distribution Innovation AS
Easy2you
Helthjem
Klassekampen
Landslaget for Lokalaviser
lokalPosten
Mediacconnect AS
Mediapost AS
Mediebedriftenes Landsforening
Polaris Media ASA
Posten Norge AS
PostNord AS
Samisk forlegger- og avisforening
Schenker AS
Schibsted ASA
UPS Norway AS

Følgende høringsinstanser har hatt merknader til forslagene:

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet
Statens kartverk

Arbeidsgiverforeningen Spekter
Fagforbundet
Mediebedriftenes Landsforening
Norske Boligbyggelags Landsforbund (NBBL)
Polaris Media ASA
Posten Norge AS
PostNord AS

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

Schibsted

Helse- og omsorgsdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Kunnskapsdepartementet
Landbruks- og matdepartementet
Utenriksdepartementet

Følgende høringsinstanser har svart at de ikke har merknader:

Forsvarsdepartementet

3 Endringer i postloven

3.1 Presisering av tilbyderbegrepet og endring av vektgrensen for lettgods

3.1.1 Gjeldende rett

Erfaringene med gjeldende postlov av 2015 har vist at det er et behov for å presisere og tydeliggjøre lovens tilbyderbegrep, for at postloven skal kunne virke som tilsiktet. Det er i dag usikkerhet og uenighet blant markedsaktører knyttet til hvem som er å anse som tilbyder av posttjeneste etter loven. Departementet har eksempelvis registrert at markedet har ulike oppfatninger av hvorvidt virksomheter som leverer pakker fra bedrift til bedrift, eller fra bedrift til forbruker (B2X), er å anse som tilbydere etter postloven. Tilsvarende ulike oppfatninger gjør seg gjeldende for avisdistributører. Usikkerheten får blant annet konsekvenser for registrering av tilbydere, fordeling av sektoravgift og rekkevidden av andre plikter og rettigheter etter postloven.

Postloven § 4 nr. 1, 3 og 7 utgjør til sammen tilbyderbegrepet og definerer hvem som er tilbydere etter postloven. Gjeldende § 4 nr. 1, 3 og 7 lyder slik:

«1. *posttjeneste*: tilbud til allmennheten om regelmessig innsamling, sortering, transport og utdeling av postsending mot vederlag»

«3. *postsending*: brevpost inntil 2 kg, aviser og blad i abonnement inntil 2 kg og lettgods inntil 20 kg som er påført mottakerens navn og adresse eller annen entydig identifikasjon, herunder som er adressert i henhold til liste.»

«7. *tilbyder*: enhver som tilbyr posttjeneste.»

Det er departementets oppfatning at usikkerheten rundt forståelsen av tilbyderbegrepet først og fremst har vært knyttet til § 4 nr. 1, og betydningen av handlingskjeden som oppstilles med tjenestene «innsamling, sortering, transport og utdeling». Departementet har erfart at det har vært ulike oppfatninger knyttet til om de fire handlingene må foreligge kumulativt for at en

virksomhet skal regnes som tilbyder etter postloven.

3.1.2 Høringsforslaget

Departementet anså det som ønskelig å fjerne tolkningstvilen rundt tilbyderbegrepet ved å presisere betydningen av handlingskjeden i § 4 nr. 1 og definisjonen av tilbyder i § 4 nr. 7. Videre så departementet behov for å knytte definisjonen av «posttjeneste» nærmere opp mot en naturlig ordlydsforståelse av begrepet, for å sikre bedre sammenheng mellom lovens formål, virkeområdet og tilbyderbegrepet.

Departementet understreket at formålet med de foreslåtte endringene i § 4 nr. 1 og nr. 7 er å presisere gjeldende rett. Lovendringene innebærer ingen endring i gjeldende rett.

Det ble av departementet nevnt i høringen at det er viktig å skille det alminnelige tilbyderbegrepet i postloven fra begrepet leveringspliktig tilbyder. Leveringspliktig tilbyder er i dag Posten Norge AS. I tillegg er Aktiv Norgesdistribusjon AS leveringspliktig tilbyder for avisomdeling på lørdager. Leveringspliktig tilbyder leverer leveringspliktige posttjenester, som er regulert særskilt i postlovens kapittel 2. Det ble ikke foreslått å gjøre endringer i lovens kapittel 2.

Departementet foreslo å gjøre følgende presiseringer i postlovens tilbyderbegrep i § 4:

§ 4 nr. 1: *posttjeneste*: *Formidling av postsending mot vederlag. I formidlingen inngår innsamling, sortering, transport eller utdeling. Transport er kun posttjeneste når den utføres i forbindelse med innsamling, sortering eller utdeling av postsending.*

§ 4 nr. 7: *tilbyder*: *enhver som regelmessig tilbyr posttjeneste til allmennheten enten alene eller ved bruk av underleverandører, og som overfor avsender er ansvarlig for å formidle postsending til mottaker.*

Det ble vist til at § 4 nr. 1, 3 og 7 til sammen utgjør definisjonen av tilbyderbegrepet, og at den fastslår hvem som er tilbydere etter postloven. Det ble foreslått å presisere § 4 nr. 1 og nr. 7 slik at det

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

går tydeligere frem hva en posttjeneste er, herunder betydningen av vilkårene i handlingskjeden, og hvem som regnes som tilbyder etter gjeldende rett.

For å sikre sammenheng med EU-regelverket, og hensiktsmessig implementering av pakkepostforordningen, ble det foreslått å endre vektgrensen for lettgoods i § 4 nr. 3 fra inntil 20 kg til inntil 31,5 kg:

§ 4 nr. 3: *postsending*: brevpost inntil 2 kg, aviser og blad i abonnement inntil 2 kg og lettgoods inntil 31,5 kg som er påført mottakerens navn og adresse eller annen entydig identifikasjon, herunder som er adressert i henhold til liste.

Departementet fant ikke grunnlag for å adressere uenigheten om virksomheter som leverer pakker fra bedrift til forbruker (B2C) eller fra bedrift til bedrift (B2B) er omfattet av loven, gjennom ytterligere presiseringer av § 4. Brukerbegrepet i postloven § 4 nr. 8 omfatter både fysiske og juridiske personer, og postloven § 4 nr. 3 inkluderer i begrepet «postsending» lettgoods inntil gjeldende vektgrense. Dette betyr at også virksomheter som leverer B2X-pakker er tilbydere etter postloven, forutsatt at de andre vilkårene i tilbyderbegrepet også er oppfylt. Herunder var det departementets oppfatning at de foreslåtte presiseringer i § 4 nr. 7 og 1 anses tilstrekkelig til å fjerne eventuell tolkningstvil knyttet til virksomheter som leverer B2X-pakker og betydningen av de fire vilkårene i handlingskjeden.

På samme måte anså departementet at presiseringene bidrar til å klargjøre gjeldende rett for avisdistributører.

3.1.3 Høringsinstansenes merknader

Flere høringsinstanser, herunder *Schibsted*, *Polaris Media ASA* og *Mediebedriftenes Landsforening*, mener at avisdistributører ikke bør defineres som posttilbydere, og anser forslaget til presisering av tilbyderbegrepet som en lovendring. *Schibsted* påpeker at inkludering av avisdistribusjon i tilbyderbegrepet tvinger ytterligere kostnader på en samfunnskritisk virksomhet som allerede har en svært utsatt og sårbar økonomi. *Mediebedriftenes Landsforening* uttaler også at distribusjon av blad i abonnement i hovedsak foregår på samme måte som avisdistribusjon, og derfor må bedømmes på samme måte. Videre påpeker de at distribusjonsselskapenes distribusjon av pakker på inntil 20 kg ikke kan anses som en posttjeneste, fordi pakkene ikke kan anses som postsending i lovens forstand.

Fagforbundet forutsetter at tilbyderbegrepet bare presiseres, og ikke endres. Dersom dette skulle vise seg å være feil, ved at virksomheter som per i dag ikke er omfattet av loven i fremtiden vil få rettigheter og plikter i samsvar med loven, er de uenig i forslaget. Videre foreslås en språklig endring i tilbyderbegrepet ved å flytte ordet «kun.»

Polaris Media ASA og *Mediebedriftenes Landsforening* er uenige i departementets forslag om å presisere tilbyderbegrepet i § 4 nr. 7, jf. nr. 1. De to høringsinstansene mener at departementet ved presiseringen av tilbyderbegrepet har foretatt en utvidende tolkning, slik at det kommer i konflikt med legalitetsprinsippet. Forslagene endrer etter deres syn gjeldende rett og kan ikke fremmes som en presisering.

Posten mener at den foreslåtte flyttingen av regelmessighetskriteriet fra § 4 nr. 1 til nr. 7 innebærer en utvidelse av lovens virkeområde. De mener at en slik utvidelse vil være uheldig, da det kan bety at dynamiske og innovative leveringsmarkeder med velfungerende konkurranse vil falle innenfor postloven. Videre er *Posten* uenig i departementets uttalelse om at virksomheter som leverer pakker fra bedrift til forbruker (B2C) eller fra bedrift til bedrift (B2B), såkalte B2X-pakketjenester, er omfattet av postloven per i dag. De kan ikke se at det er vurdert eller påvist noe behov for at slike konkurransepregede tjenester skal reguleres i postloven, og mener det ikke er vurdert hvilke negative konsekvenser en slik regulering vil ha.

Arbeidsgiverforeningen Spekter anbefaler å endre forslaget slik at B2X-pakketjenester ikke er omfattet av postloven før behov for og konsekvenser av slik regulering eventuelt er nærmere belyst.

Når det gjelder forslaget om endret vektgrense til 31,5 kg i § 4 nr. 3, minner *Nkom* om at den foreslåtte endringen må tydeliggjøres for aktørene i markedet, herunder hvilke tjenester som faller innenfor henholdsvis postloven og vegfraktloven. *Posten* kommenterer at det vil kunne virke unødvendig kompliserende og skape merkostnader for aktørene at pakker over 31,5 kg omfattes av vegfraktloven. *Norske Boligbyggelags Landsforbund (NBBL)* påpeker at en økning i vektgrensen fra 20 kg til 31,5 kg innebærer en økning i antall aktører som har tilgang til fellesrom i boligselskapene for levering av sendinger. Dette kan få betydning for sikkerhetsnivå og trygghet for beboerne, samt slitasje på fellesarealer.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

3.1.4 Departementets vurdering

Departementet merker seg at det er presiseringen av tilbyderbegrepet som har gitt flest kommentarer fra høringsinstansene. Dette illustrerer viktigheten av å klargjøre rettstilstanden.

Departementet registrerer at aktører i markedet mener at avisdistributører ikke omfattes av postlovens tilbyderbegrep. Som nevnt er høringsforslaget ment som en presisering av gjeldende rett, og utgjør ikke en lovendring. Dette innebærer at avisdistribusjon har vært inkludert i tilbyderbegrepet siden postloven trådte i kraft i 2015.

Av § 4 nr. 3 fremgår det eksplisitt at aviser og blad anses som postsending såfremt disse er adressert etter liste. Det samme gjelder for lett-gods inntil angitt vektgrense.

Det kan være tilstrekkelig at ett eller flere ledd i handlingskjeden i § 4 nr. 1 utføres. Enkelthandlingene «innsamling, sortering, transport eller utdeling» er ment som en oppstilling av typiske handlinger som kan inngå når det gjennomføres formidling av postsending. Hvorvidt alle handlingene foreligger, og i hvilken grad de foreligger, vil variere med typen virksomhet. Sammenhengen med § 4 nr. 7 sikrer at det er den som overfor avsender er ansvarlig for å formidle postsending til mottaker som anses å være tilbyder etter loven. Det er dette ansvarsforholdet som er det avgjørende i vurderingen av hvem som er tilbyder. En tilbyder vil være ansvarlig for de leddene i formidlingskjeden som tilbyder utfører, alene eller ved hjelp av underleverandører. Dette ansvaret tilsier imidlertid ikke at alle ledd i formidlingskjeden skal være oppfylt for at man skal regnes som en tilbyder.

Ved avisdistribusjon vil det i ethvert tilfelle skje en innsamling og en utdeling, jf. handlingskjeden i § 4 nr. 1. Hvorvidt de øvrige stegene i handlingskjeden utføres av avisdistributøren, beror på i hvilken grad det haster å få avisene frem til mottaker. For avisdistribusjon varierer det derfor hvor handlingskjeden starter. Det kan være nasjonal distribusjon der alle ledd i handlingskjeden er til stede, eller tilfeller der handlingskjeden starter ved at avisene blir levert på terminalen. Det kan også være lokalt innleverte aviser der avisbunken leveres direkte til det stedet avisbudene skal ombære og levere avisene fra. Departementet finner videre at vilkåret til «allmennheten», som er del av tilbyderbegrepet, er oppfylt for avisdistributører. Tjenesten som

avisdistributører tilbyr er offentlig tilgjengelig for alle som ønsker å gi ut aviser, og utgjør et tilbud til en avgrenset gruppe av allmennheten (avisutgivere).

Departementet er ikke enig i at forslaget om presisering av tilbyderbegrepet utgjør en endring av gjeldende rett. Departementet mener forslaget ikke innebærer en utvidende tolkning, men en presisering og tydeliggjøring av gjeldende rett. Departementet merker seg at det i markedet er ulik forståelse og kjennskap til hva som utgjør en tilbyder etter postloven. Dette er åpenbart uheldig, og departementets formål med forslagene til presisering er å avbøte denne usikkerheten.

Med forslaget om økt vektgrense vil pakker med vekt inntil 31,5 kg reguleres av postloven, mens pakker over denne vektgrensen reguleres av vegfraktloven. Departementet har kjennskap til at flere aktører som tilbyr posttjenester, mener seg omfattet av vegfraktloven, og ikke postloven. De aktuelle aktørene hevder lovens virkeområde må avgrenses mot tjenester som tradisjonelt har vært leveringspliktige tjenester. Dette innebærer at lovens virkeområde må avgrenses mot B2X-pakketjenester. Departementet gjentar at B2X-pakketjenester er omfattet av postloven etter gjeldende rett, da brukerbegrepet i postloven § 4 nr. 8 omfatter både fysiske og juridiske personer. Departementet erkjenner at vegfraktloven på enkelte områder kan ha mer fordelaktige regler. Markedet synes å ha innrettet seg etter vegfraktlovens regler. På den annen side kan praksis tyde på at markedet ikke har hatt tilstrekkelig forståelse for innholdet i gjeldende rett, ved at aktører har innrettet seg etter vegfraktlovens regler, selv om man er omfattet av postlovens tilbyderbegrep. Departementet ønsker å fremheve at aktørene i markedet for det første må undersøke om de omfattes av postlovens tilbyderbegrep, og for det andre merke seg den økte vektgrensen, som får betydning for om en enkelt tjeneste faller utenfor eller innenfor postloven.

Vedrørende NBBL sitt hørings svar, påpeker departementet at sikkerhetsnivå og økt slitasje ved frakt av større gjenstander gjennom fellesarealer, må settes opp mot at den enkelte forbruker skal kunne nyte fordeler av å få varer og tjenester levert helt til egen inngangsdør. Forbruksmønsteret går stadig i retning av en slik utvikling, der forbrukerne etterspør og er villige til å betale for slike «til døra» – tjenester i betydelig større omfang enn tidligere.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

3.2 Gjennomføring av pakkepostforordningen i norsk rett

3.2.1 Forordningen

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 av 18. april 2018 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen) ble vedtatt av EU-parlamentet og Rådet 18. april 2018 og trådte i kraft i EU 22. mai 2018. Pakkepostforordningen ble innlemmet i EØS-avtalen (vedlegg XI) 24. september 2021. For å kunne gjøre forordningen til en del av norsk rett er det nødvendig å gjennomføre lov- og forskriftsendringer.

Det følger av forordningens fortale punkt 13 at forordningen supplerer bestemmelsene i direktiv 97/67/EF (første postdirektiv) for så vidt angår pakkeleveringstjenester over landegrensene. Forordningen og postdirektivet må derfor ses i sammenheng. Direktiv 2008/6/EF (tredje postdirektiv) ble gjennomført i norsk rett gjennom Prop. 109 L (2014–2015).

Forordningen gjelder for pakkeleveringsvirksomheter som tilbyr en eller flere pakkeleveringstjenester. Tilbyderbegrepet i forordningen er etter departementets oppfatning tilsvarende tredje postdirektiv og postloven § 4. Selskaper som tilbyr transport, som ikke blir gjort i sammenheng med et av de andre stegene i postleveringskjeden, faller utenfor. Forordningen gjelder alle pakkeleveringsvirksomheter som har tilhørighet i to medlemsstater. Selskaper som kun opererer på det nasjonale eller regionale marked, må ha minst 50 ansatte for å være omfattet av forordningens virkeområde. Formålet med terskelen på antall ansatte er å begrense den administrative byrden for mindre virksomheter som kun har tilhørighet i ett land. Den nasjonale forvaltningsmyndigheten kan imidlertid velge å inkludere selskap med minst 25 ansatte dersom særlige forhold tilsier det.

Etter forordningen skal tilbydere av pakkeleveringstjenester blant annet informere om grunnleggende data om selskapet, opplyse om kjennetegnene ved pakkeleveringstjenesten og klageprosedyrer for forbrukerne, samt gi informasjon om tall på ansatte og stillingskategorier, og tall på pakker og omsetningstall. Årlig skal tilbyderne sende regulatøren (Nkom) offentlige listepriiser for levering av enkeltstønder innenfor kategoriene i vedlegget til forordningen. Regulatøren skal sende informasjonen til Kommisjonen, og Kommisjonen skal publisere den på en egen nettside. Regulatøren skal identifisere eventuelle priser som er urimelig høye. Tilbyderne

skal gjøre informasjon om leveringstjenester, priser i tilknytning til den aktuelle avtale og klagehåndteringsprosedyrer, tilgjengelig for forbrukere, før avtale blir inngått.

3.2.2 Høringsforslaget

Departementet foreslo å gjøre endringer i postloven og postforskriften for å legge til rette for å ta pakkepostforordningen (Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 av 18. april 2018 om pakkeleveringstjenester over landegrensene) inn i EØS-avtalen og i norsk rett.

I høringsforslaget har departementet vurdert det slik at fordi plikt- og rettighetssubjektet i forordningen sammenfaller med subjektet i postloven § 4, kan forordningen inkorporeres ved ny bestemmelse i postforskriften, jf. legalitetsprinsippet. Det vil likevel være nødvendig med en lovendring for å endre vektgrensen i postlovens § 4 nr. 3.

I høringsnotatet framgår det at forordningen definerer pakker som postforsendelser som ikke er brev, og som inneholder varer med eller uten kommersiell verdi med vekt til og med 31,5 kg. Grensen på 31,5 kg er satt på bakgrunn av fast praksis i EU. For å sikre hensiktsmessig implementering av forordningen og et enhetlig regelverk på pakkepostområdet, er det nødvendig å endre postloven § 4 nr. 3, som i dag har en vektgrense på inntil 20 kg.

3.2.3 Høringsinstansenes merknader

Posten har ingen merknader til å innta pakkepostforordningen i norsk rett som sådan. *Posten* mener imidlertid at forordningen ikke kan inkorporeres ved ny bestemmelse i postforskriften, slik departementet foreslo i høringsnotatet. Etter *Postens* syn har begrepene «postsending» og «tilbyder» et videre meningsinnhold etter forordningen enn etter postloven § 4. *Posten* mener at pakkepostforordningen har et mer vidtrekkende virkeområde med hensyn til B2X-pakketjenester, og at dette innebærer at gjeldende postlov neppe gir tilstrekkelig hjemmel for å implementere forordningen i norsk rett. For å tilrettelegge for implementering, er det derfor etter *Postens* syn nødvendig enten å gjøre endringer i postloven eller å vedta en ny hjemmelslov.

Dersom postloven skal hjemle implementeringen av pakkepostforordningen, er en mulig løsning, etter *Postens* syn, at meningsinnholdet i begrepene «postsending», «tilbyder» og «bruker» i postloven harmoniseres med definisjonene i

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

direktivet og forordningen. Følgen må bli at B2X-pakketjenester i utgangspunktet også omfattes av postloven. En slik løsning forutsetter at enkelte av de materielle bestemmelsene i postloven (og avgrensningen mot annen lovgivning) endres, for å sikre at B2X-pakketjenester ikke reguleres ut over hva som er nødvendig eller etter mindre hensiktsmessige regler. Et annet alternativ er at det innføres en ny og separat begrepsbruk i postloven som gjelder den typen forsendelser som er omfattet av forordningen.

Dersom det vedtas en egen hjemmelslov for implementering av pakkepostforordningen, har Posten vist til svensk lovgivning som eksempel. Der er det sondret mellom henholdsvis pakkepostforordningen og den alminnelige svenske postloven. Det er imidlertid påpekt at svensk rett skiller seg fra norsk rett ved at forordningen er direkte anvendelig i Sverige som EU-medlemsstat. Likevel har den svenske lovgiveren valgt å supplere med bestemmelser til forordningen på nasjonalt nivå.

Nkom har kommet med innspill om at postlovens virkeområde sammenfaller med virkeområdet til pakkepostforordningen på bakgrunn av foreslåtte endringer, jf. postloven §§ 2 og 4 nr. 3. *Nkom* har stilt spørsmål ved om det er tilstrekkelig at pakkepostforordningen kun er hjemlet i forskriften. *Nkom* mener at det ikke fremgår hvor ny foreslått § 26 a i postforskriften er lovhjemlet. På bakgrunn av dette har *Nkom* derfor foreslått å innta en ny § 21 a i postloven, og endring i forskrift om delegering av myndighet etter postloven.

Det er foreslått følgende lovtekst for ny § 21 a:

«Myndigheten kan gi forskrift om grensekryssende pakkeleveringstjenester, herunder krav til rapportering og offentliggjøring av leveringsvilkår».

Det er også foreslått å innta endringer i postloven §§ 49 nr. 2 og 50 nr. 2 og legge til referanse til ny § 21 a i listen over forskriftshjemler.

3.2.4 Departementets vurdering

Postforskriften § 26 a inntar EØS-avtalens vedlegg XI (Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 av 18. april 2018) om pakkeleveringstjenester over landegrensene som forskrift. Selv om pakkepostforordningen kan tas inn i norsk rett gjennom forskrift, er det behov for å innta en lovhjemmel for denne forskriftsparagrafen. Da det ikke finnes andre EU-forordninger på postområ-

det i dag, eksisterer det ikke en generell hjemmel for å gjennomføre forordninger etter EØS-avtalen i postloven. Departementet har derfor tatt til følge *Nkoms* anbefaling om å opprette en hjemmel i postloven for å innta postforskriften § 26 a. Departementet foreslår å opprette en ny § 5 a i postloven for dette formålet. Departementet foreslår også å endre postloven §§ 49 (om overtredelsesgebyr) og 51 (om straff) og forskrift om delegering av myndighet etter postloven, slik at både Samferdselsdepartementet og *Nkom* blir utøvende myndighet etter pakkepostforordningen.

Departementet merker seg at det som er kalt «brevpostsending» i både norsk og dansk oversettelse av forordningen er omtalt som «items of correspondence» i den engelske versjonen av forordningen. Departementet ser at de to ordlydene kan åpne for ulike tolkningsmuligheter. Det presiseres imidlertid at forordningen ikke endrer definisjonen av postsending i postloven. Ordlyden «brevpostsending» må tolkes i lys av Norges internasjonale forpliktelser på postområdet, herunder europeisk regelverk og Verdenspostforeningens regelverk.

3.3 Opphevelse av bestemmelsen om brukerklagenemnd og endring av klagemyndighet

3.3.1 Gjeldende rett

Dagens postlov har sitt grunnlag i tredje postdirektiv og innlemmer EU-rettsakten i norsk rett. Av merknaden til § 40 i Prop. 109 L (2014–2015) på side 84 fremgår det at

«Postdirektivet artikkel 19 stiller krav til at det skal være transparente, rimelige og enkle tvisteløsningsalternativer for brukere av posttjenester. Videre setter to forbrukerrelaterte EU-rettsakter krav om alternativ tvisteløsning i forbrukertvister (direktiv 2013/11/EU og forordning 524/2013). Disse rettsaktene medfører at eksisterende og nye brukerklagenemnder må tilpasses de nye EU-kravene som legger opp til tvisteløsningstilbud med en felles ramme for kvalitet og prosess. EU pålegger statene å sørge for at det opprettes utenrettslige tvisteløsningsorganer av god kvalitet for alle typer varer og tjenester, med noen unntak, både for innenlands og grenseoverskridende forbrukerkjøp. Dette vil også gjelde forbrukerklager på postområdet. Opprettelse av brukerklagenemnd gjennom forskrift legger opp til å gjennomføre kravene fra EU for klageordning på postområdet.»

Gjeldende postlov har derfor tre forskjellige bestemmelser som regulerer klageadgang.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

Primært kommer postloven § 39 til anvendelse, hvor det fremgår at alle tilbydere skal ha klageordning for egne brukere som behandler klager i første instans.

Subsidiært, og dersom klager fra bruker ikke blir løst gjennom tilbyders egen klageordning, vil bruker kunne bringe en klage inn for brukerklagenemnda etter § 40 eller til Nkom etter § 41.

Etter § 40 skal brukerklagenemnda behandle klager på tilbyder fra forbrukere og små bedrifter i saker som gjelder forbrukerforhold, samt klager fra gårdeiere og postkasseiere om misbruk av sonenøkler. Klagen som bringes inn for brukerklagenemnda skal som hovedregel allerede ha vært behandlet av tilbyders egen klageordning. Det er lagt opp til at brukerklagenemnda skal ha en forenklet saksbehandling og gi rådgivende uttalelser. Nemnda skal finansieres av tilbyderne.

Etter § 41 skal Nkom behandle klager fra brukere i tvister som ikke faller inn under brukerklagenemndas kompetanse, klager i tvister mellom tilbydere samt klager i tvister mellom eier av postboksanlegg etter § 33 a og tilbyder av posttjeneste. Klager fra brukere omfatter for eksempel klager som gjelder brudd på taushetsplikt.

Bestemmelsene i § 40 har ikke trådt i kraft, i påvente av utredninger av blant annet hensiktsmessig sammensetning, organisering og finansiering av nemnda. § 41 første ledd nr. 1 har ikke trådt i kraft i påvente av opprettelse av brukerklagenemnda.

Siden 2017 har klager fra forbrukere på posttjenester, som har sitt grunnlag i kjøpsavtale, blitt behandlet av Forbrukerrådet. Et eksempel på at en posttjeneste har sitt grunnlag i kjøpsavtale er når avsender har kjøpt frankering for å sende et brev eller en pakke.

Fra 1.1.2021 overtok Forbrukertilsynet denne rollen. Målet er å finne en tilfredsstillende løsning for begge parter. Dersom en sak likevel ikke finner en løsning, så kan saken gå videre til Forbrukerklageutvalget. Departementet har fått opplyst at Forbrukerrådet behandlet ca. 10 000 saker i året og at 1–2 % av disse gjaldt post.

Forbrukerrådet og Forbrukertilsynet er opprettet i tråd med kravene fra EU for klageordninger.

3.3.2 Høringsforslaget

Departementet foreslo å oppheve bestemmelsen i postloven § 40 om opprettelse av brukerklagenemnd for postsaker.

Noen av elementene i § 40 ble foreslått videreført ved å flytte disse til § 41. Foreslåtte endringer i

§ 41 innebærer at Nkom skal behandle postklager fra forbrukere der tjenesten ikke har grunnlag i kjøpsavtale, alle postklager fra juridiske personer (bedrifter), samt postklager fra gårdeiere og postkasseiere om misbruk av sonenøkler etter postloven § 39 annet ledd. I § 41 ble det foreslått å sette inn en bestemmelse om at klageadgangen etter § 41 første ledd nr. 1 og nr. 5 er subsidiær.

Forslaget innebærer at klager i saker om postkasseplassering ikke vil bli behandlet hos myndighetene. Slike saker faller i dag under postloven § 40, som ikke har trådt i kraft. Dette representerer ikke en endring i forhold til dagens faktiske situasjon. Saker om postkasseplassering er særlig operasjonelle saker, hvor utgangspunktet for plasseringen er effektiv og rasjonell postomdeling. Vurderingen av en eventuell endring av postkasseplassering krever i all hovedsak lokal kjennskap om geografiske og operasjonelle forhold.

Den foreslåtte endringen i § 41 om at forbrukermyndigheten skal behandle klager fra forbrukere der saken har sitt grunnlag i kjøpsavtale, fordrer også en tilsvarende presisering i postforskriften.

3.3.3 Høringsinstansenes merknader

Polaris Media ASA og *Mediebedriftenes Landsforening* er ikke enige i forslaget om at Nkom etter § 41 også skal behandle postklager fra forbrukere der tjenesten ikke har grunnlag i kjøpsavtale, samt alle postklager fra juridiske personer (bedrifter). De mener at klager fra forbrukere vil være godt ivaretatt gjennom en ordning i Forbrukertilsynet. Samtidig er begge aktørene enige i forslaget om å oppheve bestemmelsen om at det skal opprettes en brukerklagenemnd for postklager (§ 40). *Posten*, *PostNord* og *Fagforbundet* støtter også at bestemmelsen om brukerklagenemnd oppheves. Videre er *Posten* enig i departementets bemerkning om at saker om postkasseplassering er særlig operasjonelle saker hvor utgangspunktet for plasseringen er en effektiv og rasjonell postomdeling, og at dagens faktiske situasjon for slike saker videreføres.

3.3.4 Departementets vurdering

Departementet mener det vil være u hensiktsmessig bruk av ressurser å opprette og drifte en egen brukerklagenemnd på postområdet. Dette fordi klageomfanget på postområdet er relativt lavt for klager som har sitt grunnlag i kjøpsavtale, og fordi klageretten for forbrukere kan ivaretas av eksisterende instanser. Forbrukertilsynet ivare-

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

tar forbrukerhensynene og EUs krav til behandling av slike saker.

Det er ønskelig fortsatt å ha en klagemulighet hos myndighetene for postklager fra små bedrifter. Derfor foreslås det at Nkom behandler disse sakene når bestemmelsen om brukerklagenemnd bortfaller. Det samme gjelder postklager fra gårdiere og postkasseiere om misbruk av sone-nøkler etter § 39 annet ledd.

For å minne om og understreke at klager primært skal benytte tilbyders klageordning, jf. § 39, inntas en bestemmelse om at klageadgangen etter § 41 første ledd nr. 1 og nr. 5 er subsidiær.

Når det gjelder saker om postkasseplassering, er det departementets vurdering at erfaringen og utviklingen har vist at dette ikke er et tema som egner seg for et eget tvisteløsningsorgan. Videre vil Posten være nærmere enn Nkom til å kunne foreta en konkret vurdering i slike saker.

Departementet presiserer at Nkom skal behandle postklager fra forbrukere der tjenesten ikke har grunnlag i kjøpsavtale. Forbrukertilsynets ansvar er begrenset til å behandle klager i saker som har sitt grunnlag i kjøpsavtale.

3.4 Forvaltningsansvaret for det offentlige postnummersystemet

3.4.1 Gjeldende rett

Gjeldende postlov ble vedtatt av Stortinget høsten 2015 og trådte i kraft 1. januar 2016, med unntak av enkelte bestemmelser, herunder postloven §§ 35 og 36 om offentlig postnummersystem og tildeling av postnummer.

Bestemmelsen i § 35 om det offentlige postnummersystemet sier at postnummersystemet skal forvaltes som en offentlig fellesressurs av myndigheten. Bestemmelsen har ikke trådt i kraft. Postnummersystemet forvaltes i dag av Posten. Begrunnelsen for å innføre § 35 ble beskrevet slik i Prop. 109 L (2014–2015) s. 81:

«For å sikre at en nøytral instans også ivaretar en helhetlig vurdering av samfunnsøkonomiske konsekvenser ved omlegging av postnummersystemet foreslås det lovhjemmel for forvaltning av postnummersystemet. Bestemmelsen er blant annet ment å sikre at det tas tilstrekkelig hensyn til konsekvenser ut over postformidling ved eventuelle omlegginger av postnummersystemet.»

Postnummersystemets hovedformål er å sikre effektiv formidling av postsendinger over hele

Norge. I denne sammenheng er det viktig at systemet forvaltes slik at det på best mulig måte tilrettelegger for at de leveringspliktige tjenestene er mest mulig effektive. Det vil si at postnummersystemet skal danne grunnlaget for en hensiktsmessig sortering og postdistribusjon. En effektiv omdeling av leveringspliktige tjenester er særlig viktig for å bidra til å holde statens kostnader nede ved kjøp av disse tjenestene. Samtidig er postnummer en begrenset ressurs, og dette må hensyntas ved forvaltningen av systemet. I tillegg må postnummersystemet forvaltes på en slik måte at konkurransen i postmarkedet ikke svekkes.

3.4.2 Høringsforslaget

I høringsnotatet foreslo departementet å overføre deler av ansvaret for forvaltning av det offentlige postnummersystemet fra leveringspliktig tilbyder (Posten) til Nkom. Departementet mente at krav til effektiv postomdeling av leveringspliktige tjenester tilsier at tilbyder med leveringsplikt står nærmest til å drifte postnummersystemet i samarbeid med Kartverket. Delingen av forvaltningsansvaret innebærer at tilbyder med leveringsplikt vil ha hovedansvaret for behandling av anmodninger om endringer, samt ivareta daglig drift og ajourføring, herunder gjennomføre varslingsprosesser knyttet til disse. For å sikre at postnummersystemet forvaltes på en måte som ikke svekker konkurransen i postmarkedet, foreslo departementet eksplisitt i § 36 første ledd at Nkom skal avgjøre og behandle anmodninger om tildeling av eget postnummer fra registrerte tilbydere av posttjenester.

Departementet foreslo at forvaltning av postnummersystemet reguleres i nye §§ 35, 35 a, 35 b og 36 i postloven. Disse gjelder henholdsvis overordnede bestemmelser om forvaltning og kompetansedeling, endringer i postnummersystemet, klagerett for registrerte tilbydere på endringer i postnummersystemet og tildeling av eget postnummer til registrerte tilbydere.

Når det gjelder forvaltningen av det offentlige postnummersystemet er det viktig å merke seg forskjellen mellom endringer som berører eksisterende postmottakere, endringer som ikke berører eksisterende postmottakere og tildelinger. Selv om tildeling av postnummer i realiteten innebærer en endring, er denne kategorien i en særstilling. Nkom foreslo at adgangen til tildeling av eget postnummer er uttømmende regulert i postloven § 36 og at alle slike tildelinger skal behandles av myndigheten.

Da gjeldende postlov ble utarbeidet, ble postnummersystemet i stor grad betraktet som en

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

begrenset ressurs. Senere har man også sett at postnummersystemet i tillegg har en mer operasjonell side. Ved å endre til foreslåtte løsning, oppnår man at leveringspliktig tilbyder fortsatt utfører den operasjonelle siden av postnummerforvaltningen. Dette er leveringspliktig tilbyder nærmest til å utføre på en rasjonell og effektiv måte. Samtidig sikrer man at andre hensyn enn ren postformidling (som konkurransehensyn) også blir ivare tatt ved at Nkom forvalter beslutning av vesentlige endringer i postnummersystemet, slik som omlegging i systemet av sifferserier.

En slik deling av forvaltningsansvaret innebærer at tilbyder med leveringsplikt har hovedansvaret for drift av postnummersystemet, herunder har ansvar for behandling av anmodninger om endringer (f.eks. når grensen mellom to postnummer går rett gjennom et nytt byggeområde og man ønsker justering av grensen for å unngå dette) og ivaretar daglig drift og ajourføring, samt gjennomfører varslingsprosesser knyttet til disse. Nkom avgjør og behandler anmodninger om tildeling av eget postnummer til registrerte tilbydere av posttjenester (f.eks. dersom en annen tilbyder enn Posten ønsker et eget postnummer for å ha et felles sorteringssted for alle tilbyderens postsendinger).

Et et slikt todelt system der myndigheten har en overordnet rolle mens leveringspliktig tilbyder står for den daglige operasjonelle forvaltning, har likhetstrekk med forvaltningen av ekom- (elektronisk kommunikasjons-) området. Forslagene ble basert på anbefalinger fra Nkom. Posten, som i dag forvalter postnummersystemet og er utpekt som leveringspliktig tilbyder, har vært involvert i arbeidet med endringsforslagene.

For å oppnå de foreslåtte lovendringene, foreslås det også endringer i postforskriften og i forskrift om delegering av myndighet etter postloven (Forskrift 10. januar 2020 nr. 33).

3.4.3 Høringsinstansenes merknader

Kartverket peker på at det er ønskelig at det i iverksettingsrundskriv eller annen dokumentasjon kommer tydelig frem at Kartverket må ha dekket sine kostnader. Til ny § 35 a mener Kartverket at det i merknader til bestemmelsen eller forskrift bør sies noe eget om hvordan hhv. Nkom og tilbyder med leveringsplikt skal håndtere endringer i postnummersystemet.

Posten støtter i all hovedsak de vurderingene som ligger bak forslaget til ny §§ 35, 35 a, 35 b og 36, men har noen kommentarer til utformingen av bestemmelsene. Ett av utformingsforslagene er å

endre ordlyden «sifferserie» til «postnummersystem».

3.4.4 Departementets vurdering

Begrunnelsen for å foreslå en endring som gir en mellomløsning mellom hjemmelen i postloven § 35 (der myndigheten forvalter alle sider ved det offentlige postnummersystemet), som ikke har trådt i kraft, og dagens faktiske situasjon (der Posten forvalter alle sider ved postnummersystemet), er basert på erfaringer med hvordan dette praktiseres i dag. Departementets vurdering er at den mest hensiktsmessige løsningen er en mellomløsning der den operative delen av forvaltningen fortsatt ligger til leveringspliktig tilbyder (Posten) samtidig som at noe av forvaltningen legges til Nkom. På denne måten blir konkurransehensyn og eventuelle andre hensyn utover postomdeling ivaretatt. Departementet vurderer blant annet at Nkom bør behandle og avgjøre anmodninger om tildeling av eget postnummer til registrerte tilbydere av posttjenester. Erfaringene etter ikrafttreddelsen av gjeldende postlov tilsier at mye av gjeldende operasjonelle forvaltning er vel fungerende. Det er derfor ikke behov for eller samfunnsøkonomisk lønnsomt med en full overføring av forvaltningsansvaret av postnummersystemet til myndigheten (Nkom).

Departementet har hensyntatt Posten sine kommentarer til utformingen av bestemmelsene om postnummersystemet. Departementet er enig i at ordlyden «sifferserie» bør endres til «postnummersystem» i § 35. I § 35 a er departementet enig i at ordlyden «straks» bør endres til «uten ugrunnet opphold». Det er også foretatt mindre språklige endringer i lovforslagene om postnummersystemet som ble foreslått i høringen.

3.5 Endring av bestemmelsen om politiattest

3.5.1 Gjeldende rett

Postloven § 31 var ny med gjeldende postlov. Bestemmelsen pålegger tilbyder av posttjenester å kreve fremleggelse av ordinær politiattest før ansettelse i stillinger som medfører behandling av postsendinger. Det presiseres i Prop. 109 L (2014–2015) s. 79 at bestemmelsen om å kreve fremleggelse av ordinær politiattest før ansettelse ikke gir uttrykk for et yrkesforbud, og at det vil være adgang til å ansette en person til tross for at vedkommende har en anmerkning på attesten, dersom arbeidsgiver skulle ønske dette. Regelen gjel-

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

der også for ansettelse av vikarer og ekstravakter. Bestemmelsen gjelder bare for tilbyders egne ansatte og omfatter ikke ansatte hos underleverandører. For eksempel innebærer konseptet Post i Butikk at en dagligvarebutikk blir en underleverandør til Posten.

Etter bestemmelsens første ledd skal tilbyder kreve fremlagt ordinær politiattest ved tilbud om stilling, dersom innholdet i stillingen medfører behandling av postsendinger. Prop. 109 L (2014–2015) s. 79 sier følgende om stillingene der det foregår slik behandling:

«Stillinger som innebærer arbeid ved sorteringsterminaler og postkontorer med indirekte tilgang til postsendinger vil eksempelvis være omfattet av bestemmelsen. Det samme vil for eksempel gjelde personell med tilgang til utleveringspostkasser. Motsatt vil rene administrative stillinger eller stillinger innenfor salg og markedsføring ikke være omfattet.»

Kravet om ordinær politiattest gjelder kun norsk politiattest, også ved tilbud om stilling til personer som har vært bosatt utenfor Norge. På tross av at politiregisterloven § 36 har en formulering om at «Politiattest utstedt i annet EØS-land likestilles med norsk politiattest», har Justis- og beredskapsdepartementet opplyst at lovgiver ikke har ment at dette skal gjelde som en hovedregel. Politiregisterforskriften §§ 28-2 og 28-4 gjør det tydelig at likestillingen kun gjelder der det er krav om boplikt. Det er i postloven § 31 ikke oppstilt krav om slik botid i Norge. Kravet om norsk politiattest ved tilbud om stilling gjelder både om den som skal tilbys stilling har bodd i et EØS-land og om vedkommende har bodd i et land utenfor EØS.

Postloven § 31 med krav om politiattest var ment som et ekstra virkemiddel og et supplement til tilbyders sikkerhetsarbeid. I forbindelse med ny politiregisterlov og forskrift i 2013 ble det klart at hjemmel for innkreving av politiattest skulle plasseres i de respektive særlovene. Da det ble vurdert at det var ønskelig å innføre krav om politiattest på postområdet ble hjemmelen for det plassert i postloven i tråd med føringene i politiregisterloven.

3.5.2 Høringsforslaget

I forkant av høringen opplevde departementet at det ble fremmet ulike argumenter for at politiattestbestemmelsen i postloven § 31 burde oppheves. Blant annet ble det argumentert for at begrunnelsen for et slikt krav svekkes, når under-

leverandører ikke er omfattet av kravet om politiattest til tross for at ansatte hos disse også behandler postsendinger.

Dette gjorde at departementet vurderte å utvide politiattestkravet til også å gjelde ansatte hos underleverandører som behandler postsendinger. Departementet kom til at det ikke var ønskelig å foreslå en slik løsning. Med en slik utvidelse mente departementet det kunne være risiko for at man kunne komme til å regulere også andre områder enn post. Et eksempel ville vært de som arbeider med Post i Butikk, som er ansatt av den enkelte butikk, ikke av Posten. Butikkansatte er vanligvis ikke omfattet av krav til politiattest. En utvidelse ville også kunne påvirke mulighetene til å få jobb hos underleverandører for personer med kort botid i Norge. En utvidelse av kravet om politiattest, til å omfatte underleverandører i tillegg til tilbydere, ville også medført økt ressursbruk for politiet og samfunnet.

Videre kan det ta tid å innhente politiattest og kravet kan oppleves som utfordrende for tilbydere i ansettelsesprosesser. For eksempel oppleves kravet om politiattest som utfordrende i avisbransjen hvor avisbud ofte må ansettes «over natten».

Departementet foreslo derfor å oppheve postloven § 31 om at tilbyder skulle kreve politiattest ved tilbud om stilling som medfører behandling av postsendinger. Dersom postloven § 31 om politiattest ble opphevet måtte også postforskriften § 25 om politiattestens innhold blitt opphevet.

Departementets vurdering var at sikkerhets hensynene kunne ivaretas tilstrekkelig gjennom postlovens øvrige sikkerhetsbestemmelser. Tilbyder ble forutsatt å ta ansvar for at et forsvarlig sikkerhetsnivå var oppnådd gjennom egnede internkontrollsystemer. I tilbyders ansvar lå det også å sørge for tilstrekkelig sikkerhet hos de underleverandører som tilbyder benyttet seg av.

3.5.3 Høringsinstansenes merknader

Mediebedriftenes Landsforening er enige i forslaget om å oppheve postlovens bestemmelse om politiattest.

Fagforbundet støtter forslaget om å oppheve kravet om politiattest i postloven og uttrykker at:

«Norsk Post- og kommunikasjonsforbund (som nå er en del av Fagforbundet) har tidligere uttrykt seg kritisk til kravet om politiattest for en del arbeidssøkere hos tilbydere av posttjenester. Vi forstår at virksomhetene er avhengig av kundenes tillit og at de er opptatt av å ivareta et godt omdømme. Vi mener likevel at

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

dette må vurderes opp mot at ordningen er uforholdsmessig ressurskrevende og, som departementet beskriver, at kravet om politiattest for arbeidssøkere som skal behandle postsendinger i mange tilfeller er et lite treffsikkert virkemiddel. Vi mener at det kan være bra, både for virksomhetene og samfunnet sin helhet, at disse jobbene kan utføres også av en del av de ungdommene som har tidligere anmerkninger i politiets registre. Virksomheten har i tillegg andre bestemmelser og tiltak som kan settes inn for å ivareta sikkerhet, samt forebygging og vern mot kriminalitet. Fagforbundet støtter departementets vurdering og begrunnelsen for forslaget om å oppheve denne bestemmelsen i postloven».

Posten gjentar ønsket om å ha en bestemmelse om politiattest, som også ble fremsatt ved utarbeidelsen av gjeldende postlov fra 2015. *Posten* mener at en «kan»-regel vil være den beste løsningen totalt sett. Alternativt foreslår *Posten* at regelen om krav til politiattest (en «skal»-regel) beholdes i postloven for enkelte deler av postvirksomheten.

Posten viser til at muligheten til å innhente politiattest har en forebyggende effekt gjennom stillingsutlysninger. Det fremheves at kriminelle kan avstå fra å søke dersom det står i utlysningsteksten at politiattest vil bli innhentet. Politiattestkravet vil også kunne avdekke kriminelle som søker jobb. Behovet for å avdekke kriminell historikk er viktig, da de som ansettes får tilgang til viktig infrastruktur- og personinformasjon. De ansatte får dessuten tilgang til varer som er lett omsettelige (elektronikk, medisiner o.l.), som dermed er svært tyveriattraktive. Et krav om politiattest vil derfor kunne bidra til tillit utad og godt omdømme for bransjen. *Posten* påpeker at de er ansvarlig for sikkerheten i egen virksomhet, og mener derfor at politiattest er et viktig verktøy for å ivareta sitt ansvar.

Postens hovedforslag innebærer at det kan være grunner til å gå bort fra et generelt krav om innhenting av politiattest for alle søkere til stillinger som innebærer håndtering av postsendinger, uavhengig av nærmere stillingsbeskrivelse, oppgaver og risikopotensial.

Dersom kravet om politiattest likevel ikke skulle endres til en «kan»-regel, mener *Posten* at departementet må vurdere å beholde et obligatorisk krav («skal»-regel) for deler av postvirksomheten. *Posten* peker særlig på to relevante forhold i denne sammenheng, nemlig omfanget av sendinger som håndteres og tilgang til sonenøkler.

Posten peker også på det store antallet ansatte i butikkjeder som gjennom *Post i Butikk* behand-

ler postsendinger, og som ikke er underlagt krav om politiattest. Dette ble anført som et argument for i sin helhet å fjerne et obligatorisk krav om politiattest. Det vises til at hver enkelt *Post i Butikk*-ansatt behandler et begrenset antall postsendinger, og er normalt avgrenset til den lokale *Post i Butikk*. *Post i Butikk*-ansatte har heller ikke tilgang til Postens kjernesystemer. Dette tilsier at det er forsvarlig at blant andre *Post i Butikk*-ansatte ikke er underlagt et generelt krav om politiattest.

Til sammenligning vil eksempelvis ansatte ved sorteringsterminaler behandle store mengder sendinger. Med inntil 1500 ansatte ved én enkelt terminal, er det i tillegg utfordrende å avdekke utro tjenere i drift og produksjon. Skadepotensialet knyttet til en enkelt ansatt med uredelige hensikter er derfor betydelig større i slike stillinger. Dette mener *Posten* taler for at de hensyn som har begrunnet kravet om politiattest gjør seg gjeldende med ulik styrke for terminalansatte og *Post i Butikk*-ansatte.

I likhet med for eksempel *Post i Butikk*-ansatte, behandler det enkelte postbud en begrenset postmengde. Denne postmengden er normalt avgrenset til postbudets rute. Dette mener *Posten* tilsier isolert sett en relativt lav risiko for misbruk av stort omfang som ikke avdekkes. Imidlertid vil mange postbud ha tilgang til sonenøkler. Sonenøkkelssystemet innebærer at *Posten* disponerer nøkler som gir tilgang til alle boligblokker i landet for levering i låste postkasseanlegg. Dersom kriminelle nettverk får tilgang til sonenøkler, kan dette få store konsekvenser både økonomisk og for tilliten til sonenøkkelordningen. *Posten* har et høyt sikkerhetsnivå for bruk og oppbevaring av sonenøkler, og har derfor et fortsatt ønske om å kunne kreve politiattest for nyansatte som skal disponere sonenøkler. *Posten* vil også opprettholde andre tiltak og rutiner for sikkerhet. *Posten* mener at det samme må gjelde andre tilbydere som har tilgang til sonenøkler.

3.5.4 Departementets vurdering

Departementet vurderte i forkant av høringen hvorvidt kravet om politiattest også burde omfatte posttilbyderes underleverandører, som for eksempel ansatte i *Post i Butikk*. Departementet vurderte i den sammenheng at bestemmelsen om politiattest fremstod ufullstendig når kravet ikke gjelder ansatte hos underleverandører. Dette hensynet ble avvendt mot hensynet om hvorvidt ordningen med politiattest i postloven faktisk var et relevant virkemiddel for økt sikkerhet. De to alter-

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

native løsningene var enten å utvide kravet til politiattest i postloven eller å avskaffe kravet i sin helhet. Etter at departementet la fram forslaget om å avskaffe kravet til politiattest, mener departementet at det har kommet frem gode argumenter i Postens høringsuttalelse for likevel å beholde muligheten for innhenting av politiattest etter postloven. Departementet mener derfor at å endre kravet til politiattest til en «kan»-regel vil være den beste løsningen for å ivareta de sikkerhetshensynene Posten har løftet fram. Sammenlignet med dagens situasjon vil endringen innebære at tilbyderen ikke lenger må innhente politiattest ved tilbud om stilling som medfører behandling av postsendinger. Tilbyderen vil i stedet få en mulighet til å innhente politiattest, dersom tilbyderen selv vurderer at dette er hensiktsmessig.

Departementet mener at politiattestens forebyggende effekt bør spesielt hensyntas, og at å endre regelen til en «kan»-regel godt ivaretar dette hensynet. Departementet anser det sannsynlig at et krav om politiattest kan ha en forebyggende effekt gjennom stillingsutlysninger ved at kriminelle avstår fra å søke på stillinger der det i utlysningsteksten fremgår at politiattest vil bli

innhentet. Det er også stor variasjon i stillinger som innebærer håndtering av postsendinger når det gjelder oppgaver og risikopotensial. For stillinger ved sorteringsterminaler og for stillinger der ansatte har tilgang til sonenøkler, er skadepotensialet større enn for en del andre stillinger der den ansatte håndterer postsendinger. Dette taler for å skille mellom ansatte hos tilbydere og ansatte hos underleverandører når det gjelder krav til politiattest. Departementet mener at dette veier tungt for at en «kan»-regel om politiattest kan være like hensiktsmessig som en «skal»-regel, fordi situasjonene med håndtering av postsendinger ikke er like. Departementet ser det også slik at selv om sikkerhetshensyn kan ivaretas godt gjennom postlovens øvrige sikkerhetsbestemmelser, er det heller ingen ulempe at kravet om politiattest forblir i postloven. Dette bidrar til et enda større sikkerhetsfokus ved håndtering av postsendinger. En «kan»-regel vil etter departementets skjønn kreve mindre samfunnsressurser enn en «skal»-regel, både for tilbyder og for politiet som utsteder politiattester. Det vil være opp til tilbyder å vurdere i hvilke tilfeller det er nødvendig å innhente politiattest.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

4 Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning

4.1 Om europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene har til hensikt å legge forholdene til rette for e-handel på tvers av grensene i EU/EØS-området, ved å gjøre informasjon om pakkeleveringstjenester over landegrensene tilgjengelig. Den pålegger tilbydere av pakkeleveringstjenester rapporteringsplikter overfor tilsynsmyndigheten. Det vises til punkt 3.2.1 for en nærmere gjennomgang av forordningen.

4.2 Innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen

For at en rettsakt skal bli folkerettslig bindende for Norge, må den innlemmes i EØS-avtalen. Ved EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 ble forordning (EU) 2018/644 vedtatt innlemmet i EØS-avtalen. Beslutningen i EØS-komiteen om innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen er tatt med forbehold om Stortingets samtykke. Innlemmelse forutsetter derfor at Stortinget samtykker til at forordningen skal bli en del av EØS-avtalen.

4.3 EØS-komiteens beslutning

EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester) inneholder en fortale og fire artikler. I fortalen angis rettsaktene som blir innlemmet i EØS-avtalen. Dette er europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene og Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/1263 om utarbeiding av skjemaene som skal brukes av pakkeleveringsvirksomheter til å gi opplysninger i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644. Det henvises særlig til EØS-

avtalen artikkel 98, som gjør det mulig å endre vedleggene til EØS-avtalen ved beslutning i EØS-komiteen.

Artikkel 1 fastsetter at europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 av 18. april 2018 om pakkeleveringstjenester over landegrensene skal innlemmes i EØS-avtalens vedlegg XI. Bestemmelsene i forordningen skal, for denne avtales formål, gjelde med følgende tilpasning:

Henvvisninger til unionsretten skal forstås som henvvisninger til EØS-avtalen.

Videre fastsettes det at Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/1263 av 20. september 2018 om utarbeiding av skjemaene som skal brukes av pakkeleveringsvirksomheter til å gi opplysninger i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 innlemmes i EØS-avtalens vedlegg XI.

Artikkel 2 fastsetter at teksten til forordning (EU) 2018/644 og gjennomføringsforordning (EU) 2018/1263 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3 fastsetter at beslutningen trer i kraft etter at EØS-komiteen har fått alle meddelelser etter EØS-avtalen artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4 presiserer at beslutningen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

4.4 Om forholdet til norsk rett

Nasjonal gjennomføring av forordningen vil kreve lovendring, herunder økt vektgrense i postloven § 4 nr. 3 til å omfatte lettgods inntil 31,5 kg. Det vises til punkt 3.1 for en nærmere omtale av forholdet til norsk rett.

4.5 Departementets vurderinger

I henhold til EØS-avtalen artikkel 93 nr. 2 skal beslutninger i EØS-komiteen treffes ved enighet mellom EU på den ene siden og EFTA-statene, som opptrer samstemt, på den andre. Det følger av

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

artikkel 103 nr. 1 at beslutningen først blir bindende for Norge etter at man har meddelt de andre partene at de forfatningsmessige kravene er oppfylt, herunder når Stortinget har gitt sitt samtykke.

Samferdselsdepartementet tilrår samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr.

246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse av forordning 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene i EØS-avtalen.

For nærmere vurdering av forordningen vises det til punkt 3.2.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

5.1 Presisering av tilbyderbegrepet

Både den foreslåtte presiseringen av tilbyderbegrepet og den foreslåtte endringen av vektgrensen for pakker vil ha økonomiske og administrative konsekvenser for arbeidet i Nkom. Begge deler vil blant annet ha betydning for registrering av tilbydere. Det er foreløpig stor usikkerhet knyttet til antall virksomheter som i dag opererer i postmarkedet.

Kartlegging og informasjon til ikke-registrerte posttilbydere i markedet og arbeid med å få dem til å registrere seg, vil innebære betydelig merarbeid for myndigheten i en oppstartsperiode. Dette på tross av at det allerede eksisterer en registreringsplikt etter postloven § 20, jf. postforskriften § 1. Arbeidet er omfattende, spesielt med tanke på manglende oversikt over et mulig antall tilbydere i markedet. Ved en endring vil det være behov for bistand og avklaringer i forbindelse med registrering og hver aktør må vurderes individuelt opp mot postlovens definisjoner.

Myndigheten ser for seg å gå aktivt ut i markedet for å få virksomheter til å registrere seg. For eksempel via informasjon på nettside, offentlig veileder, nyhetsmelding, eksterne informasjonsmøter og ved å ta direkte kontakt med mulige registreringspliktige. Anslagsvis er dette arbeidet beregnet til om lag ti månedersverk det første året. Arbeidsmengden vil gå ned påfølgende år, men med oppfølging av klagesaker, markedsundersøkelser og registreringskvalitet vil anslått tidsbruk være fire månedersverk andre året og to månedersverk alle påfølgende år.

5.2 Pakkepostforordningen

Kravene i pakkepostforordningen vil medføre merarbeid for Nkom og for markedsaktørene.

En gjennomføring av forordningen i norsk rett vil innebære nye krav til både posttilbydere og Nkom. For tilbyderne blir det nye krav til rapportering, som vil gi økt ressursbruk. Forordningen utvider Nkoms tilsynsvirksomhet, og utvider adgangen til å kreve rapportering fra tilbydere av

pakkeleveringstjenester over landegrensene. Motatt tallmateriale vil kunne brukes til å vurdere utviklingen i markedet, identifisere urimelig høye priser og bidra til bedre statistikk om postmarkedet. Forordningen forutsetter også at hver tilsynsmyndighet rapporterer videre til Europakommisjonen, som så sammenstiller informasjonen i en europeisk oversikt. Ressursbehovet antas å være størst i starten før rutiner og prosesser for inn- og utrapportering er etablert.

I konsekvensanalysen til forslag om forordning estimerte Kommisjonen kostnadene av gjennomføringen i EU/EØS til cirka 500 000 euro (cirka 221 000 euro for tilsynsmyndighetene og resten for tilbyderne). De estimerte kostnadene gjelder for hele EU/EØS. Kostnaden relatert til gjennomføring av forordningen, basert på valgt løsning, vil utgjøre i gjennomsnitt 5800 euro i årlige kostnader for tilsynsmyndighetene. Dette tilsvarer om lag et månedersverk.

Dette synliggjør at både Nkom og markedsaktørene som omfattes vil måtte forvente økte kostnader og administrative oppgaver. Spesielt i oppstartsfasen med innhenting av data basert på forordningen vil dette innebære merarbeid. Nkom vil trenge tid til å bli kjent med Kommisjonens rapporteringsverktøy og sikre at relevant informasjon rapporteres fra tilbyderne, samt veilede tilbydere. Merarbeidet er estimert til to månedersverk for tilsynet. Totalt vil arbeidet første året utgjøre cirka tre månedersverk, og påfølgende år cirka ett månedersverk.

Da pakkepostforordningen ble tatt inn i EØS-avtalen 24. september 2021 ble det tatt forbehold om Stortingets samtykke etter artikkel 103 i EØS-avtalen. Den formelle fristen for å gjennomføre rettsakten i norsk rett løp ut 24. mars 2022. Bestemmelsene foreslås derfor å tre i kraft straks.

5.3 Opphevelse av bestemmelsen om brukerklagenemnd og endring av klagemyndighet

Forslag til ny lovtekst innebærer at Nkom får et bredere virkeområde enn det som følger av eksi-

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

sterende lovtekst, ved at de nå skal behandle klager fra alle næringsdrivende, inkludert små bedrifter. Den negative avgrensningen i ny § 41 første ledd nr. 1 innebærer at alle saker som avvises av Forbrukertilsynet, basert på at det ikke foreligger en kjøpsavtale og/eller at det ikke er en forbruker i avtaleforholdet, går til Nkom. Nkom vil da behandle alle typer klager der tvisten står mellom tilbyder og juridisk person, samt mellom tilbyder og forbruker i saker hvor det ikke foreligger kjøpsavtale. Eksempler på dette kan være saker som gjelder fremsendingstid, omdelingsdager, kvalitet på leveringsplikten og prissetting. Dette vil innebære et større saksomfang hos Nkom, med tilhørende ressurspørsmål.

Størrelsen på saksomfanget er usikkert. Per i dag mottar Nkom cirka 20 henvendelser årlig fra små og mellomstore bedrifter. Det er på tross av at små bedrifter (1–20 ansatte) ikke har klagemulighet til Nkom, og i dag bare mottar veiledning. Det bør også tas hensyn til henvendelser fra små og mellomstore bedrifter som kan bli avvist. Det er tidkrevende når hver klage skal saksbehandles, og det vil også forekomme merarbeid i oppstartsfasen med tanke på utarbeidelse av maler, opprettelse av samarbeidsfora med mer. Arbeidsmengden er også antatt å øke noe når Nkom blir klageinstans for klage på misbruk av sonenøkler. Tilsynet anslår den økte tidsbruken er to månedsverk. Ved å oppheve bestemmelsen om brukerklagenemnd, vil dette imidlertid innebære besparelse av utgifter og ressurser som skulle blitt brukt på etablering og drift av nemnda.

For å sikre likebehandling av saker, forutsetter endringen videre samarbeid med Forbrukertilsynet.

5.4 Overføre og fordele forvaltningsansvaret for det offentlige postnummersystemet

Forslaget innebærer at Nkom vil ha ansvar for endringer der konkurransehensyn er framtrædende. Det vil si alle anmodninger fra tilbyder med leveringsplikt og andre registrerte tilbydere av posttjenester om tildeling av postnummer. Videre vil Nkom ha ansvar for klager fra registrerte tilbydere på avgjørelser om endring truffet av tilbyder med leveringsplikt.

Løsningen medfører økt ressursbruk til saksbehandling, samt en utvidelse av Nkom sitt tilsynsansvar knyttet til leveringspliktig tilbyders behandling av anmodninger om endringer i postnummersystemet.

Det må videre antas noe økt ressursbruk når det skal etableres nye rutiner og samarbeid med tilbyder med leveringsplikt og Kartverket for å kunne ivareta de nye oppgavene.

Videre vil departementet være klageinstans for avgjørelser truffet av Nkom etter forslaget til ny nr. 4 i postloven § 41, samt for vedtak om tildeling av postnummer til registrerte tilbydere. Dette vil kunne medføre noe ekstraarbeid for departementet, men det antas at de økte økonomiske og administrative konsekvensene her vil være begrenset.

Departementet antar at de økonomiske konsekvensene for tilbyder med leveringsplikt vil være omtrent tilsvarende de kostnadene Posten har i dag. Posten har informert om at selskapet bruker cirka ett til to årsverk på oppgaver knyttet til administrasjon av postnummersystemet. Posten har videre opplyst at selskapet i tillegg har driftskostnader på cirka 50 000 kroner per år for å få tegnet endringer av postnummergrenser i rett format og cirka 5000 kroner for arbeid med konvertering av filer. Posten har innarbeidede rutiner og lang erfaring med administrasjon av postnummersystemet. Departementet mener derfor at de foreslåtte endringene ikke vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser av betydning for Posten. Rapporteringsplikten som foreslås innført i postforskriften § 26 ny nr. 7, vil imidlertid medføre noe ekstra økonomiske og administrative kostnader for tilbyder med leveringsplikt, men i svært begrenset omfang.

Ved et eventuelt bytte av tilbyder med leveringsplikt, vil det trolig i en overgangsperiode påløpe ekstra økonomiske og administrative kostnader for den leveringspliktige tilbyderen.

Departementet ser ikke at endringene i forvaltningen av postnummersystemet vil ha administrative konsekvenser for øvrige tilbydere, postmottakere eller kommuner.

5.5 Endring av bestemmelsen om politiattest

Forslaget kan føre til at det blir brukt mindre ressurser hos tilbydere, og dermed også hos politiet, til henholdsvis å innhente og utstede politiattester på postområdet. I den grad dagens bestemmelse har hindret søkere til stilling hos tilbydere av posttjenester, fordi søkeren ikke har bodd lenge i Norge, kan dette hinderet bli mindre eller bortfalle med endringen. Dette forutsatt at tilbyder velger ikke å innhente ordinær politiattest.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

6 Merknader til de enkelte bestemmelsene

Til § 4

Til nr. 1

Den sentrale handlingen i begrepet «posttjeneste» er «formidling» av postsending mot vederlag. Leddene i handlingskjeden («innsamling, sortering, transport eller utdeling») er beskrivende for tjenestene som inngår i denne formidlingen. Tilføyelsen av ordlyden «formidling» er ment som en presisering av gjeldende rett.

Enkelthandlingene «innsamling, sortering, transport eller utdeling» er ment som en oppstilling av typiske handlinger som kan inngå når det gjennomføres formidling av postsending. Hvorvidt alle handlingene foreligger, og i hvilken grad de foreligger, vil variere med typen virksomhet. Det kan være tilstrekkelig at ett eller flere ledd i handlingskjeden utføres. Dette presiseres med ordlyden «eller».

Formålet med tilføyelsen «transport er kun posttjeneste når den utføres i forbindelse med innsamling, sortering eller utdeling av postsending», er å presisere gjeldende rett etter tredje postdirektiv og pakkepostforordningen. Av tredje postdirektivs fortale (17) følger det at «transport alene bør ikke anses for at være en posttjeneste». Det følger også uttrykkelig av pakkepostforordningens fortale (17), hvor det presiseres at «transport alene, der ikke foretages i forbindelse med én af disse etaper, bør falde uden for anvendelsesområdet for pakkeleveringstjenester, herunder når den udføres af underleverandører (...)»

Til nr. 3

Vektgrensen er økt til 31,5 kg for å sikre et enhetlig lovverk i tråd med pakkepostforordningen. Dette innebærer ikke endringer i vektgrensen knyttet til leveringsplikten etter postloven § 7.

Til nr. 7

Vilkårene «regelmessig» og «til allmennheten» er flyttet fra § 4 nr. 1 om posttjeneste til § 4 nr. 7 om tilbyder. Ved å flytte disse vilkårene fra nr. 1 får

man presisert hva som tilbys i nr. 1, mens nr. 7 presiserer hvem som tilbyr dette og på hvilken måte. Flyttingen innebærer ingen materielle endringer.

Tilføyelsen av «enten alene eller ved bruk av underleverandører» fjerner tvil om en aktør vil være en tilbyder av posttjeneste også der det benyttes underleverandører til å oppfylle en eller flere av tjenestene i handlingskjeden («innsamling, sortering, transport eller utdeling»).

Tilføyelse av ordlyden «og som overfor avsender er ansvarlig for å formidle postsending til mottaker» er en presisering av det helt grunnleggende for tilbyderbegrepet i § 4 nr. 7, nemlig at tilbyder etter postloven er den som overfor avsender er ansvarlig for å formidle postsendingen til mottaker. I dette ligger det at tilbyder er den som kan holdes rettslig ansvarlig for mangler og forsinkelser ved leveransen.

Til § 5 a

Bestemmelsen utgjør hjemmel for å innta § 26 a i postforskriften, som angir at departementet kan gi forskrift om regler etter EØS-avtalen om pakkeleveringstjenester over landegrensene. Eksempler er regler om regelverksbasert tilsyn, oversikt over og vurdering av takster for pakkeleveringstjenester og opplysninger til kunder fra næringsdrivende som tilbyr pakkeleveringstjenester.

Til § 31

Bestemmelsens *første ledd* presiserer at tilbyderen «kan» kreve politiattest, dersom tilbyderen selv vurderer at dette er hensiktsmessig. Bakgrunnen er at tilbyder kan ha behov eller ønske om fremlagt politiattest på grunnlag av den ansattes arbeidsoppgaver og ansvarsområde.

Til § 35

Bestemmelsens *første ledd* presiserer hva som menes med postnummersystemet. Omlegging i postnummersystemet vil typisk være endringer i

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

antall siffer eller den grunnleggende strukturen for postnummersystemet.

Bestemmelsens *annet ledd* viser til at tilbyder med leveringsplikt skal drifte det offentlige postnummersystemet. Posten har som nåværende leveringspliktige tilbyder driftsansvaret, men er ikke underlagt offentliglova eller forvaltningsloven.

Bestemmelsens *tredje ledd* angir hensyn ved forvaltning og drift av postnummersystemet.

Bestemmelsens *fjerde ledd* presiserer at heller ikke tilbyder med leveringsplikt er erstatningsansvarlig som følge av omlegginger eller endringer i postnummersystemet.

Til § 35 a

Bestemmelsens *tredje ledd* omhandler endring som er «vesentlig.» Vesentlige endringer er endringer som for eksempel innebærer omlegging av postnummergrenser, opprettelse av nye postnummer, gjenopprettelse av et tidligere postnummer, fininndeling av et postnummer, opphør av et postnummer og endringer som ellers innebærer at postmottakerens poststed bytter navn. Opplistingen er ikke uttømmende. Hvorvidt en endring er vesentlig, vil innebære en viss skjønnsmessig vurdering. Fristen for å gjennomføre vesentlige endringer reguleres av postforskriften § 22, og er kortet ned fra seks til tre måneder.

Bestemmelsens *fjerde ledd* omhandler myndighetens adgang til å gi forskrift og fatte enkeltvedtak om behandling av endringer i postnummersystemet. Typiske tilfeller vil for eksempel kunne være regler om kunngjøring av endringer og krav til tidspunkt for gjennomføring.

Til § 35 b

Det presiseres i *første ledd tredje punktum* at avgjørelser som er påklaget ikke kan gjennomføres før klagen er behandlet. Dette for å sikre at andre ikke innretter seg etter en løsning som eventuelt kan bli reversert når endelig avgjørelse foreligger.

Til § 36

I vurderingen etter bestemmelsens *første ledd* må det foretas en avveining av tilgjengelighet, der nåværende og fremtidig knapphet i postnummersystemet veies mot tilbyders behov. Gjeldende postnummersystem er basert på fire sifre, slik at det i enkelte situasjoner kan oppstå knapphet på ledige nummer dersom den geografiske tilhørigheten til de ulike nummerseriene opprettholdes.

Tilbyder som har fått avslag på sin anmodning kan påklage avslaget etter alminnelige forvaltningsrettslige regler.

Til § 39

Bestemmelsens *fjerde ledd* viser til endret § 41 om klage til myndigheten.

Til § 41

Etter *første ledd nr. 1* er forbrukermyndigheten Forbrukertilsynet. Med forbruker menes en fysisk person som ikke hovedsakelig handler som ledd i næringsvirksomhet.

Nkom skal etter bestemmelsen behandle klager fra alle næringsdrivende, inkludert små bedrifter. En slik oppdeling av saker mellom Nkom og forbrukermyndigheten samsvarer med EUs krav til klageordning for postområdet. En klage fra forbruker vil i første omgang kunne bli meklet hos Forbrukertilsynet. Dersom forbruker ikke er fornøyd med resultatet av meklingen, kan saken tas til Forbrukerklageutvalget. Hensynet til små, mellomstore og store bedrifter blir ivaretatt gjennom klagemulighet til Nkom. Nkom vil kunne fatte enkeltvedtak som kan påklages til departementet.

I bestemmelsens *første ledd nr.4* inntas klageadgangen som følger av ny § 35 a om endringer i postnummersystemet.

Bestemmelsens *første ledd nr.5* viser til at klager fra gårdeiere og postkasseiere i første omgang skal behandles i samsvar med § 39 annet ledd, det vil si av klageorganet tilbyderne i fellesskap skal opprette som del av opprettelsen av sonenøkkelsystemet.

I bestemmelsens *annet ledd* presiseres at bruker i første omgang skal ta kontakt med og anvende tilbyders egen klageordning.

Til § 49 første ledd nr. 2

Bestemmelsen viser til ny § 5 a, som er lovhjemmel for å innta felleseuropeisk regelverk om pakkeleveringstjenester over landegrensene. Bestemmelsene i § 49 om overtredelsesgebyr gis derved tilsvarende anvendelse for dette regelverket.

Til § 51 nr. 2

Bestemmelsen viser til ny § 5 a, som er lovhjemmel for å innta felleseuropeisk regelverk om pakkeleveringstjenester over landegrensene. Bestemmelsene i § 51 om straff gis derved tilsvarende anvendelse for dette regelverket.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

Samferdselsdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen) i samsvar med et vedlagt forslag.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

A Forslag

til lov om endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest)

I

I lov 4. september 2015 nr. 91 om posttjenester gjøres følgende endringer:

I § 4 skal nr. 1 lyde:

1. *posttjeneste: formidling* av postsending mot vederlag. *I formidlingen inngår* innsamling, sortering, transport *eller* utdeling. *Transport er posttjeneste kun når den utføres i forbindelse med innsamling, sortering eller utdeling av postsending*

I § 4 skal nr. 3 lyde:

3. *postsending*: brevpost inntil 2 kg, aviser og blad i abonnement inntil 2 kg og lettgoods inntil 31,5 kg som er påført mottakerens navn og adresse eller annen entydig identifikasjon, herunder som er adressert i henhold til liste

I § 4 skal nr. 7 lyde:

7. *tilbyder*: enhver som *regelmessig* tilbyr posttjeneste *til allmennheten, enten alene eller ved bruk av underleverandører, og som overfor avsender er ansvarlig for å formidle postsending til mottaker*

Ny § 5 a skal lyde:

§ 5 a *Forskriftsfullmakt – EØS-avtalen*

Departementet kan gi forskrift om regler etter EØS-avtalen som har til hensikt å forbedre pakkeleveringstjenester over landegrensene.

§ 31 første ledd skal lyde:

Tilbyderen kan kreve fremleggelse av ordinær politiattest, jf. politiregisterloven § 40, ved tilbud om stilling som medfører behandling av postsendinger. For ansettelse i særlig betrodde stillinger kan det kreves uttømmende og utvidet politiattest, jf. politiregisterloven § 41.

§ 35 skal lyde:

§ 35 *Offentlig postnummersystem*

Postnummersystemet forvaltes som en offentlig fellesressurs av myndigheten. *Postnummersystemet er et system av sifferserier og tilhørende stedsnavn som deler landet inn i postnummerområder og sikrer effektiv postomdeling. Omlegging i postnummersystemet besluttet av myndigheten.*

Tilbyder med leveringsplikt skal drifte det offentlige postnummersystemet og sikre løpende oppdatering av matrikkelen. Tilbyder med leveringsplikt skal behandle og gjennomføre endringer og skal offentliggjøre slike på en hensiktsmessig måte.

Ved forvaltning og drift av postnummersystemet og ved behandling av endringer etter § 35 a og tildelinger etter § 36 skal det tas hensyn til ressursbegrensninger, effektiv postomdeling og konsekvenser for registrerte tilbydere og berørte postmottakere. Behandlingen skal skje på åpne, objektive og ikke-diskriminerende vilkår.

Myndigheten og tilbyder med leveringsplikt er ikke erstatningsansvarlige som følge av omlegginger eller endringer av postnummersystemet.

Myndigheten kan gi forskrift og fatte enkeltvedtak om forvaltning og drift av det offentlige postnummersystemet.

Ny § 35 a skal lyde:

§ 35 a *Endringer i postnummersystemet*

Tilbyder med leveringsplikt skal behandle anmodninger fra egen virksomhet og fra postmottakere, kommuner og registrerte tilbydere om endringer i det offentlige postnummersystemet.

Når avgjørelse foreligger, skal den som har anmodet om endring og registrerte tilbydere uten ugrunnet opphold gjøres kjent med utfallet av saken.

Dersom endring etter første ledd anses som vesentlig, skal registrerte tilbydere, Statens kartverk, berørte kommuner og særlig berørte postmottakere varsles og gis anledning til å uttale seg

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

før avgjørelse treffes. Fristen for uttalelser skal være minst én måned.

Myndigheten kan gi forskrifter og fatte enkeltvedtak om behandling av endringer i postnummersystemet.

Ny § 35 b skal lyde:

§ 35 b Klagerett

Registrert tilbyder kan påklage en avgjørelse etter § 35 a til myndigheten, jf. § 41. Klagefristen skal være minst tre uker fra avgjørelse er gjort kjent. Avgjørelser som er påklaget kan ikke gjennomføres før klagen er behandlet.

Myndigheten kan gi nærmere forskrifter om klageretten for tilbydere etter første ledd.

§ 36 skal lyde:

§ 36 Tildeling av postnummer

Myndigheten skal vurdere enhver anmodning fra en registrert tilbyder om tildeling av eget postnummer.

Tilbyder med leveringsplikt skal gjennomføre endringen i det offentlige postnummersystemet uten ugrunnet opphold, jf. § 35 annet ledd.

Myndigheten kan gi forskrift og fatte enkeltvedtak om tildeling av postnummer.

§ 39 fjerde ledd skal lyde:

Brukere skal opplyses om klageordning og om klageadgang etter § 41.

§ 40 oppheves.

§ 41 skal lyde:

§ 41 Klage til myndigheten

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet skal behandle klager

1. fra brukere i tvister om posttjeneste med unntak av klager fra forbrukere der saken har sitt grunnlag i kjøpsavtale og derfor behandles av forbrukermyndigheten, saker om postkass plassering og klager som er åpenbart useriøse eller grunnløse,

2. i tvister mellom registrerte tilbydere av posttjeneste,

3. i tvister mellom eier av postboksanlegg etter § 33 a og tilbyder av posttjeneste,

4. fra registrerte tilbydere på avgjørelse etter § 35 a,

5. fra gårdeiere og postkasseseiere om misbruk av sonenøkler etter behandling etter § 39 annet ledd.

Før klageadgangen etter første ledd nr. 1 og nr. 5 kan benyttes, må klageren først rette klagen til tilbyderen etter § 39.

Enkeltvedtak etter § 33 som gir en tilbyder tillatelse til å få tilgang til sonenøkkelsystemer og nøkler utenfor sonenøkkelsystemer, kan ikke påklages. Myndighetens avgjørelse om avvisning av en sak etter § 33 kan heller ikke påklages.

Departementet er klageinstans for enkeltvedtak fattet av Nasjonal kommunikasjonsmyndighet med hjemmel i eller i medhold av denne lov. Klager fremsettes overfor Nasjonal kommunikasjonsmyndighet, jf. forvaltningsloven § 32.

Kongen kan gi forskrift om hvem som er klageinstans i klagesaker av konkurransemessig karakter, jf. § 5.

§ 49 første ledd nr. 2 skal lyde:

2. overtrer forskrift gitt med hjemmel §§ 5 a, 7, 9, 10, 12, 17, 18, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 32, 33, 33a, 34, 42 eller 44

§ 51 nr. 2 skal lyde:

2. overtrer forskrift gitt med hjemmel §§ 5 a, 20, 21, 33 eller 44

II

Lovens §§ 5 a, 49 første ledd nr. 2 og 51 nr. 2 gjelder straks.

Loven for øvrig gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Endringer i postloven (tilbyrdebegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og politiattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

B

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

I

Stortinget samtykker til godkjenning av beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 i EØS-komiteen om endring av vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester) til EØS-avtalen om innlemmelse i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 644/2018 av 18. april 2018 om pakkeleveringstjenester over landegrensene.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og polititattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 av 18. april 2018 om pakkeleveringstjenester over landegrensene¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/1263 av 20. september 2018 om utarbeiding av skjemaene som skal brukes av pakkeleveringsvirksomheter til å gi opplysninger i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644² skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) EØS-avtalens vedlegg XI bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg XI, etter nr. 5da (kommisjonsbeslutning 2010/C 217/07), tilføyes følgende: «5db. **32018 R 0644**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 av 18. april 2018 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (EUT L 112 av 2.5.2018, s. 19).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

Henvisninger til unionsretten skal forstås som henvisninger til EØS-avtalen.

5dc. **32018 R 1263**: Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/1263 av 20. sep-

tember 2018 om utarbeiding av skjemaene som skal brukes av pakkeleveringsvirksomheter til å gi opplysninger i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 (EUT L 238 av 21.9.2018, s. 65).»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) 2018/644 og gjennomføringsforordning (EU) 2018/1263 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 25. september 2021, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt³, eller på den dag EØS-komiteens beslutning nr. 136/2020 av 25. september 2020⁴ trer i kraft, alt etter hva som inntreffer sist.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 24. september 2021.

For EØS-komiteen

Rolf Einar Fife

Formann

¹ EUT L 112 av 2.5.2018, s. 19.

² EUT L 238 av 21.9.2018, s. 65.

³ Forfatningsrettslige krav angitt.

⁴ Ennå ikke kunngjort.

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 av 18. april 2018 om pakkeleveringstjenester over landegrensene

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION har -

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹ etter den ordinære regelverksprosedyren² og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Takstene som må betales av avsenderne av små volumer grensekryssende pakker og andre postsendinger, særlig små og mellomstore bedrifter samt privatpersoner, er stadig forholdsvis høye. Dette har en direkte negativ innvirkning på brukere av pakkeleveringstjenester over landegrensene, særlig i forbindelse med elektronisk handel.
- 2) I artikkel 14 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) understrekes den plass tjenester av allmenn økonomisk betydning, så som posttjenester, inntar i Unionens felles verdier, samt den rolle disse tjenestene spiller når det gjelder å fremme sosial og territorial utjevning. Det fastslås at det bør sørges for at disse tjenestene ytes på grunnlag av prinsipper og vilkår som gjør det mulig for dem å oppfylle sine oppgaver.
- 3) Protokoll nr. 26 om tjenester av allmenn interesse som er vedlagt traktaten om Den europeiske union (TEU) og TEUV framhever videre at Unionens felles verdier når det gjelder tjenester av allmenn økonomisk betydning som fastsatt i artikkel 14 i TEUV, omfatter forskjellene i brukernes behov og preferanser som ulike geografiske, sosiale eller kulturelle forhold kan føre til, samt et høyt nivå med hen-

syn til kvalitet, sikkerhet og overkommelige priser, likebehandling og fremme av universell utforming og av brukernes rettigheter.

- 4) I artikkel 169 nr. 1 og artikkel 169 nr. 2 bokstav a) i TEUV slås det fast at Unionen skal bidra til å oppnå et høyt nivå for forbrukervern ved tiltak som vedtas i henhold til traktatens artikkel 114.
- 5) Det finnes grunnleggende forskjeller mellom medlemsstatene når det gjelder hvilket ansvar de nasjonale reguleringsmyndighetene er gitt med henblikk på markedsovervåking og regelverksbasert tilsyn med pakkeleveringsvirksomheter. Noen myndigheter kan for eksempel kreve at tilbydere framlegger relevante prisopplysninger. At det finnes slike forskjeller bekreftes gjennom en felles uttalelse fra Sammenslutningen av europeiske reguleringsmyndigheter for elektronisk kommunikasjon og Gruppen av europeiske reguleringsmyndigheter for posttjenester, som konkluderte med at nasjonale reguleringsmyndigheter trenger den nødvendige myndighet til å gripe inn, og at de ikke har dette i alle medlemsstater. Disse forskjellene fører til ytterligere administrative byrder og kostnader til regeletterlevelse for pakkeleveringsvirksomheter som opererer over landegrensene. Disse forskjellene utgjør derfor en hindring for pakkelevering over landegrensene, og har dermed en direkte virkning på hvordan det indre marked fungerer.
- 6) På grunn av post- og pakkesektorens internasjonale karakter, er det viktig å fortsette å utvikle europeiske og internasjonale tekniske standarder for å tilgodese brukerne og miljøet, og for å utvide markedsmulighetene for foretak. Videre rapporterer brukerne ofte om problemer med kvaliteten på tjenestene når de sender, mottar eller returnerer pakker over landegrensene. Det er derfor også nødvendig å forbedre standardene for tjenestekvalitet og samvirkningsevnen mellom pakkeleverings-

¹ EUT C 34 av 2.2.2017, s. 106

² Europaparlamentets holdning av 13. mars 2018 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 12. april 2018.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og polititattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

- tjenester over landegrensene. Begge bør prioriteres ytterligere i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 97/67/EF³, gjennom Den europeiske standardiseringsorganisasjon (CEN) og på andre måter. Det er også nødvendig å gjøre tjenestene mer effektive, og her særlig ta hensyn til brukernes interesser.
- 7) Å standardisere posttjenester og forbedre tjenestenes kvalitet til støtte for direktiv 97/67/EF er en strategisk prioritet for Unionen og bør følges opp videre. Teknisk standardisering er uunnværlig for å fremme samtrafikkvevnen mellom de nasjonale nettene og å oppnå effektive leveringspliktige tjenester. I august 2016 sendte Kommisjonen en fjerde standardiseringsanmodning til CEN med henblikk på å utarbeide et arbeidsprogram og framlegge en endelig rapport i august 2020⁴. Dette arbeidsprogrammet bør særlig ta hensyn til brukernes interesser og miljømessige hensyn samt til effektivitet, og bør bidra til å fremme opprettelsten av et digitalt indre marked for Unionen.
- 8) Markedet for pakkeleveringstjenester over landegrensene er mangfoldig, komplekst og preget av konkurranse, med ulike leverandører som tilbyr ulike tjenester og priser avhengig av vekten, størrelsen og formatet på pakkene som sendes samt av deres bestemmelsessted, eventuelle tilleggstjenester, som systemer for sporbarhet, og antallet pakker som sendes. I en rekke medlemsstater har tilbydere av leveringspliktige tjenester ikke en majoritetsandel av markedet for pakkeleveringstjenester. Dette mangfoldet gjør det vanskelig for forbrukere og brukere å sammenligne kvalitet og pris på pakkeleveringstjenester fra forskjellige tilbydere, ettersom de ofte ikke er klar over at det finnes ulike alternativer for pakkelevering for tilsvarende tjenester i elektronisk handel over landegrensene. Slik informasjon bør gjøres mer tilgjengelig, særlig for små og mellomstore bedrifter og for privatpersoner. Små og mellomstore forhandlere angir dessuten at leveringsproblemer er en hindring for salg over landegrensene.
- 9) For å forbedre pakkeleveringstjenester over landegrensene, særlig for privatpersoner og for svært små og små bedrifter, deriblant slike som befinner seg i fjerntliggende eller tynt befolkede områder, samt for personer med nedsatt funksjons- eller bevegelsesevne, er det nødvendig å forbedre tilgangen til offentlige lister over takster for et begrenset antall pakkeleveringstjenester over landegrensene, og gjøre dem mer oversiktlige. Å gjøre prisene over landegrensene mer oversiktlige og lettere å sammenligne i hele Unionen bør bidra til å redusere urimelige forskjeller i takstene, deriblant ubegrunnede forskjeller mellom innlands- og utenlandstakster der dette er aktuelt.
- 10) Tjenester for levering av enkeltpakker er del av de leveringspliktige tjenestene i hver medlemsstat, og er også de tjenestene som oftest brukes av privatpersoner og små foretak. For at elektronisk handel skal kunne utvikle seg videre, er det nødvendig at takstene for enkeltleveringer blir lavere og mer oversiktlige.
- 11) Mange foretak som selger, tidligere har solgt eller prøvd å selge via elektronisk handel, anser høye leveringskostnader kombinert med kostbare klageprosesser og garantier som et problem. Ytterligere tiltak er nødvendig for særlig å sikre at små foretak og enkeltpersoner i fjerntliggende områder fullt ut kan nyte godt av sømløs pakkelevering over landegrensene som de har tilgang til, og sikre at slike tjenester er tilgjengelige til en rimelig pris.
- 12) Begrepet «tilbydere av leveringspliktige tjenester» viser til postoperatører som tilbyr leveringspliktige posttjenester eller deler av slike innenfor en bestemt medlemsstat. Tilbydere av leveringspliktige tjenester som er aktive i mer enn én medlemsstat, bør bare klassifiseres som tilbydere av leveringspliktige tjenester i medlemsstaten(e) der de tilbyr en leveringspliktig posttjeneste.
- 13) Posttjenester reguleres for tiden gjennom direktiv 97/67/EF. Det nevnte direktivet fastsetter felles regler for levering av posttjenester og leveringspliktige posttjenester innenfor Unionen. Direktivet er hovedsakelig, men ikke utelukkende, rettet mot nasjonale leveringspliktige tjenester, og behandler ikke regelverksbasert tilsyn med pakkeleveringsvirksomheter. Nasjonale reguleringsmyndigheter som er utpekt av medlemsstatene skal sikre overholdelsen av minstekravene til leveringspliktige tjenester som er fastsatt i det nevnte direktivet. Denne forordningen supplerer der-

³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/67/EF av 15. desember 1997 om felles regler for utviklingen av et indre marked for posttjenester i Fellesskapet og forbedring av tjenestenes kvalitet (EFT L 15 av 21.1.1998, s. 14).

⁴ Kommisjonens gjennomføringsbeslutning av 1. august 2016 om en anmodning rettet til Den europeiske standardiseringsorganisasjon om standardisering når det gjelder posttjenester og forbedring av tjenestenes kvalitet, til støtte for europaparlaments- og rådsdirektiv 97/67/EF av 15. desember 1997.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og polititattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

- for reglene i direktiv 97/67/EF når det gjelder pakkeleveringstjenester over landegrensene. Denne forordningen berører ikke de rettigheter og garantier som er fastsatt i direktiv 97/67/EF, særlig når det gjelder fortsatt levering av leveringspliktige posttjenester til brukerne.
- 14) Denne forordningen endrer ikke definisjonen av postsending i artikkel 2 nr. 6 i direktiv 97/67/EF eller definisjoner i nasjonal rett basert på denne.
- 15) Det anslås at 80 % av adresserte pakker som stammer fra e-handel i dag veier mindre enn 2 kg, og de behandles ofte i postkjeden for brevpost. Det mangler opplysninger om vekten av pakker som leveres på andre måter. Det er viktig at disse lettere sendingene omfattes av denne forordningen.
- 16) Ved gjennomføringen av denne forordningen er det viktig å sørge for klare definisjoner av pakker, pakkeleveringstjenester og pakkeleveringsvirksomheter, og angi hvilke postsendinger som omfattes av disse definisjonene. Postsendinger som er over 20 mm tykke antas å inneholde andre varer enn brevpostsendinger, uansett om de håndteres av tilbyderen av leveringspliktige tjenester eller ikke. Postsendinger som bare består av brevpost bør ikke omfattes av virkeområdet for pakkeleveringstjenester. Denne forordningen bør derfor, i tråd med fast praksis, omfatte pakker som inneholder varer med eller uten kommersiell verdi og med vekt opp til 31,5 kg, ettersom tyngre sendinger ikke kan håndteres av en enkelt gjennomsnittlig person uten mekanisk hjelp, og denne aktiviteten inngår i godstransport- og logistikksektoren.
- 17) Pakkeleveringsvirksomheter som bruker alternative forretningsmodeller, for eksempel som deltar i samarbeidsøkonomien og bruker e-handelsplattformer, bør omfattes av denne forordningen dersom de står for minst ett av trinnene i postleveringskjeden. Innsamling, sortering og utdeling, herunder hente-tjenester, bør anses som pakkeleveringstjenester, også når de utføres av leverandører av ekspress- og budtjenester samt samlegodsleverandører, i tråd med nåværende praksis. Ren transport som ikke skjer i forbindelse med noen av disse trinnene, bør ikke omfattes av pakkeleveringstjenester, heller ikke når den utføres av underleverandører, enten det skjer i forbindelse med alternative forretningsmodeller eller ikke, ettersom det i slike tilfeller bør antas at slike aktiviteter er del av transportsektoren så sant ikke det berørte foretaket, eller et av dets datterforetak eller tilknyttede foretak, på annen måte faller inn under denne forordningens virkeområde.
- 18) Denne forordningen bør ikke gjelde for foretak som bare er etablert i én medlemsstat og som har innenlandske interne leveringsnettverk bare for å effektivere ordrer på varer som de selv har solgt i henhold til en salgssavtale som definert i artikkel 2 nr. 5 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/83/EU⁵. Foretak som også bruker innenlandske interne leveringsnettverk for å levere varer som er solgt av tredjeparter, bør omfattes av denne forordningen.
- 19) Det bør fastsettes et minsteomfang for fortrolig informasjon som bør overføres til nasjonale reguleringsmyndigheter og opprettes sikre kanaler for overføringen, og framgangsmåter som disse myndighetene skal følge for å sikre at de nasjonale operatørens kommersielle karakter blir respektert.
- 20) De nasjonale reguleringsmyndighetene må ha kunnskap, og opplysninger til bruk for statistiske formål, om pakkeleveringsvirksomheter som er aktive på markedet, på grunnlag av egnede godkjenningsprosedyrer eller andre lovfestede krav. Ettersom sektoren er arbeidskraftintensiv, og for å begrense de administrative byrdene for små pakkeleveringsvirksomheter som bare er aktive på et nasjonalt eller regionalt marked, bør det gjelde en terskel på færre enn 50 personer, beregnet ut fra antall personer som arbeidet for tjenesteleverandøren i foregående kalenderår og som var involvert i pakkeleveringstjenester i medlemsstaten der foretaket er etablert, så sant ikke foretaket er etablert i mer enn én medlemsstat. Denne terskelen er i tråd med kommisjonsrekommandasjon 2003/361/EF⁶, gjenspeiler at sektoren er arbeidskraftintensiv, og omfatter det meste av markedet for pakkeleveringstjenester, særlig i land med små volumer av pakker. Ved beregningen bør det særlig tas hensyn til personer som er sysselsatt med pakkeleveringstjenester på fulltid, deltid og midlertidig, samt selvstendig næringsdrivende

⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/83/EU av 25. oktober 2011 om forbrukerrettigheter, om endring av rådsdirektiv 93/13/EØF og europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/44/EF og om oppheving av rådsdirektiv 85/577/EØF og europaparlaments- og rådsdirektiv 97/7/EF (EUT L 304 av 22.11.2011, s. 64).

⁶ Kommisjonsrekommandasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter (EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36).

Endringer i postloven (tilbydebegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og polititattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

som arbeider for pakkeleveringsvirksomheten. Oppdelinger som viser antall personer etter yrkesstatus, bør være i samsvar med nasjonal rett i de berørte medlemsstatene. I visse tilfeller, og idet det tas hensyn til særtrekkene ved den berørte medlemsstaten, bør den nasjonale reguleringsmyndigheten kunne senke denne terskelen til 25 personer, eller kreve at pakkeleveringsvirksomheten ved beregningen teller med fulltids- og deltidansatte, midlertidig ansatte samt selvstendig næringsdrivende som arbeider for underleverandører, for å gjøre utenlandstakstene og markedet som helhet mer oversiktlig.

- 21) All levering av opplysninger til nasjonale reguleringsmyndigheter om antallet personer som arbeider for pakkeleveringsvirksomheten bør være i samsvar med etablert praksis for selskapers rapportering av statistiske opplysninger. Det er viktig å sikre at dataene er sammenlignbare, samtidig som den administrative byrden for tilbyderne holdes på et minimum.
- 22) Stedet hvor en tjenesteyter er etablert, defineres i samsvar med rettspraksis ved Den europeiske unions domstol. Dersom en tjenesteyter har flere etableringssteder, er det viktig å avgjøre fra hvilket etableringssted tjenesteytingen faktisk skjer.
- 23) Når det gis opplysninger til den nasjonale reguleringsmyndigheten, bør det framgå av opplysningene som gjelder pakkeleveringstjenester hvilke ledd i postleveringskjeden (innsamling, sortering, transport og utdeling) som tjenesteyteren utfører, om tjenesten faller inn under plikten til å tilby leveringspliktige tjenester eller ikke, det geografiske omfanget av tjenesten (regionalt, nasjonalt eller over landegrensene) og hvorvidt det tilbys en merverdi.
- 24) Listen over postsendinger som er omfattet av tiltak for å sikre oversiktlige priser bør være begrenset for å lette sammenlignbarheten og begrense de administrative byrdene for pakkeleveringsvirksomheter og nasjonale reguleringsmyndigheter. Ettersom standardsendinger og rekommanderte sendinger danner grunnlaget for plikten til å tilby leveringspliktige tjenester bør disse være inkludert, og med tanke på hvor viktig sporingsfunksjonen er for e-handel, bør prisene for sporing og rekommanderte pakker også være inkludert, uansett om de er omfattet av plikten til å tilby leveringspliktige tjenester eller ikke, for å sikre sammenlignbarhet over hele Unionen. Det bør fokuseres på lettere pakker, som

utgjør størstedelen av postsendingene som leveres av pakkeleveringsvirksomheter, samt på prisene på postsendinger som er over 20 mm tykke og behandles som brev. Det bør bare angis takster for enkeltsendinger, etter som det er disse prisene de minste avsenderne betaler. De berørte postsendingene bør klart angis i et vedlegg til denne forordningen. Forordningen pålegger ikke pakkeleveringsvirksomheter å tilby alle typer postsendinger som er oppgitt i vedlegget. For å sikre at opplysningene om takster er riktige, bør de gis av pakkeleveringsvirksomhetene selv. Takstene bør offentliggjøres av Kommisjonen på et eget ikke-kommersielt og nøytralt nettsted.

- 25) Under den objektive vurderingen nasjonale reguleringsmyndigheter foretar av utenlandstakster som de anser det nødvendig å vurdere, bør de ta utgangspunkt i faktorer som innenlandstakster og eventuelle andre relevante takster for sammenlignbare pakkeleveringstjenester i opprinnelsesstaten og bestemmelsesstaten, eventuell anvendelse av en og samme takst i to eller flere medlemsstater, bilaterale volumer, særlige transport- eller håndteringskostnader, andre relevante kostnader og standarder for tjenestekvalitet, og der det er mulig uten uforholdsmessige byrder, den sannsynlige virkningen av de aktuelle utenlandstakstene for individuelle brukere samt små og mellomstore bedrifter, deriblant slike som befinner seg i fjerntliggende eller tynt befolkede områder, og for personer med nedsatt funksjons- eller bevegelsesevne. Disse felles faktorene kan suppleres med ytterligere faktorer som er av særlig betydning for å forklare de aktuelle takstene, eksempelvis hvorvidt takstene er omfattet av særlig prisregulering i henhold til nasjonal rett, eller om misbruk av dominerende markedsstilling er blitt påvist i samsvar med den relevante gjeldende rett. For å redusere den administrative byrden for nasjonale reguleringsmyndigheter og for pakkeleveringsvirksomheter som er underlagt plikten til å tilby leveringspliktige tjenester, og i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet, kan nasjonale reguleringsmyndigheter dessuten, når de fastsetter hvilke utenlandstakster det er nødvendig å vurdere, basere denne fastsettelsen på en objektiv filtermekanisme før vurderingen.
- 26) Enhetlige takster for levering over landegrensene til to eller flere medlemsstater kan være viktig for å beskytte den regionale og sosiale samhörigheten. I den forbindelse bør

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og polititattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

- det tas høyde for behovet for å fremme e-handel og tilby nye muligheter for fjerntliggende eller tynt befolkede områder til å delta i nettbasert handel, og å styrke sin lokale økonomi.
- 27) Dersom det er betydelige forskjeller mellom innenlands- og utenlandstakster for pakkeleveringstjenester, bør dette være begrunnet i objektive kriterier, som særlige transport- eller håndteringskostnader eller andre relevante kostnader. Det kan være nødvendig for den nasjonale reguleringsmyndigheten å samle dokumentasjon med henblikk på vurderingen. Denne dokumentasjonen, samt en eventuell begrunnelse for takstene som er under vurdering, bør på anmodning stilles til rådighet for den nasjonale reguleringsmyndigheten.
- 28) For å lette oversiktligheten på unionsplan bør Kommisjonen offentliggjøre en ikke-konfidensiell versjon av vurderingen fra hver nasjonal reguleringsmyndighet.
- 29) For å redusere de administrative byrdene bør pakkeleveringsvirksomheter, nasjonale reguleringsmyndigheter og Kommisjonen overføre data elektronisk, og særlig tillate bruken av elektronisk signatur, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 910/2014⁷.
- 30) Ettersom markedene for pakkeleveringstjenester forandres raskt, bør Kommisjonen på nytt vurdere hvor effektiv og formålstjenlig denne forordningen er, under hensyn til utviklingen innen e-handel, og med jevne mellomrom framlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet. Denne rapporten bør ved behov være vedlagt forslag til regelverk som oversendes Europaparlamentet og Rådet til vurdering. Rapporten bør utarbeides med medvirkning fra alle relevante interessenter, herunder den europeiske komitéen for dialog mellom partene i arbeidslivet i postsektoren.
- 31) Kommisjonen bør gjøre bruk av nyttige bidrag fra Gruppen av europeiske reguleringsmyndigheter for posttjenester, som består av representanter for nasjonale reguleringsmyndigheter.
- 32) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av denne forordningen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å utarbeide et skjema som pakkeleveringsvirksomheter kan bruke til å gi slike opplysninger til nasjonale reguleringsmyndigheter. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁸.
- 33) Denne forordningen er forenlig med de grunnleggende rettigheter og prinsipper som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, og må gjennomføres i samsvar med disse rettighetene og prinsippene.
- 34) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679⁹ og europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680¹⁰ får anvendelse i forbindelse med behandling av personopplysninger innenfor rammen av denne forordningen.
- 35) Medlemsstatene bør fastsette regler for sanksjoner som skal anvendes ved overtredelser av denne forordningen, og sikre at de gjennomføres. Sanksjonene bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 36) Ettersom målet for denne forordningen, som er å fastsette de reguleringsmessige prinsippene og reglene som er nødvendige for å styrke det regelverksbaserte tilsynet, gjøre takstene mer oversiktlige og fastsette visse prinsipper for pakkeleveringstjenester over landegrensene som bør støtte konkurransen, der det overordnede målet er å fremme bedre pakkeleveringstjenester over landegrensene for brukerne og, ved å gjøre dette, også styrke forbrukernes tillit til e-handel over landegrensene, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i TEU. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i den nevnte artikkelen går

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 910/2014 av 23. juli 2014 om elektronisk identifikasjon og tillitstjenester for elektroniske transaksjoner i det indre marked og om oppheving av direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 73).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med vedkommende myndigheters behandling av personopplysninger med henblikk på å forebygge, etterforske, avsløre eller straffefølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner, om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av Rådets rammebeslutning 2008/977/JIS (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 89).

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og polititattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

nødvendige og forholdsmessige tiltak for å oppnå bedre pakkeleveringstjenester over landegrensene, så sant disse tiltakene er forenlige med unionsretten.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Kapittel I

Generelle bestemmelser

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordningen fastsettes særlige bestemmelser for å forbedre pakkeleveringstjenester over landegrensene, i tillegg til bestemmelsene i direktiv 97/67/EF, med hensyn til

- regelverksbasert tilsyn i forbindelse med pakkeleveringstjenester,
- oversiktlige takster, og vurdering av takstene for visse pakkeleveringstjenester over landegrensene, med henblikk på å identifisere takster som er urimelig høye,
- opplysninger til kundene fra næringsdrivende når det gjelder pakkeleveringstjenester over landegrensene.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen gjelder definisjonene i artikkel 2 i direktiv 97/67/EF samt i artikkel 2 nr. 1, 2 og 5 i direktiv 2011/83/EU. Videre menes med

- «pakke» en postsending som inneholder varer med eller uten kommersiell verdi, unntatt brevpostsendinger, med vekt som ikke overstiger 31,5 kg,
- «pakkeleveringstjenester» tjenester som omfatter innsamling, sortering, transport og utdeling av pakker,
- «pakkeleveringsvirksomhet» et foretak som leverer en eller flere pakkeleveringstjenester, med unntak av foretak som bare er etablert i én medlemsstat, bare yter pakkeleveringstjenester innenlands som del av en salgsavtale og som ledd i avtalen personlig leverer varer som er omfattet av avtalen, til brukeren,
- «underleverandør» et foretak som utfører innsamling, sortering, transport eller utdeling for pakkeleveringsvirksomheten.

Artikkel 3

Harmoniseringsnivå

Kravene fastsatt i denne forordningen er minstekrav, og skal ikke være til hinder for at noen medlemsstat opprettholder eller innfører ytterligere

Kapittel II

Regelverksbasert tilsyn

Artikkel 4

Formidling av opplysninger

- Alle pakkeleveringsvirksomheter skal gi følgende opplysninger til den nasjonale reguleringsmyndigheten i medlemsstaten der de er etablert, så sant ikke den nasjonale reguleringsmyndigheten allerede har bedt om og mottatt opplysningene:
  - Deres navn, rettslige status og juridiske form, registreringsnummer i et handelsregister eller tilsvarende register, merverdiavgiftsnummer, foretakets adresse samt kontaktopplysninger til en kontaktperson.
  - Kjennetegnene ved, og om mulig en detaljert beskrivelse av, pakkeleveringstjenestene de tilbyr.
  - Deres alminnelige vilkår for pakkeleveringstjenester, herunder nærmere opplysninger om klageprosedyrer for brukere og eventuelle ansvarsbegrensninger.
- Pakkeleveringsvirksomheter skal innen 30 dager informere den nasjonale reguleringsmyndigheten om eventuelle endringer av opplysningene nevnt i nr. 1.
- Senest 30. juni hvert kalenderår skal alle pakkeleveringsvirksomheter gi følgende opplysninger til den nasjonale reguleringsmyndigheten i medlemsstaten der de er etablert, så sant ikke den nasjonale reguleringsmyndigheten allerede har bedt om og mottatt opplysningene:
  - Årsomsetningen for pakkeleveringstjenester i foregående kalenderår i medlemsstaten der virksomheten er etablert, oppdelt i innenlandske tjenester samt inn- og utgående pakkeleveringstjenester over landegrensene.
  - Antallet personer som har arbeidet for dem i forrige kalenderår med pakkeleveringstjenester i medlemsstaten der virksomheten er etablert, med inndelinger som viser antall personer per kategori ansatte, særlig heltids- og deltidsansatte, midlertidig ansatte og selvstendig næringsdrivende.
  - Antallet pakker som er håndtert i foregående kalenderår i medlemsstaten der foretaket er etablert, oppdelt i innenlandske

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og polititattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

- tjenester samt inn- og utgående pakkelevering over landegrensene.
- d) Navnene på deres underleverandører samt eventuelle opplysninger de måtte ha om hvilke tjenester i forbindelse med pakkeleveringstjenester disse underleverandørene står for.
  - e) Dersom slike finnes, alle offentlig tilgjengelige prislister som gjelder 1. januar hvert år for pakkeleveringstjenester.
4. Senest 23. september 2018 skal Kommisjonen vedta en gjennomføringsrettsakt som fastsetter et skjema for innlevering av opplysningene nevnt i nr. 1 og 3. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 12.
  5. Nasjonale reguleringsmyndigheter kan pålegge ytterligere informasjonskrav i tillegg til de som er nevnt i nr. 1 og 3, forutsatt at de er nødvendige og forholdsmessige.
  6. Nummer 1–5 skal ikke gjelde for pakkeleveringsvirksomheter som i forrige kalenderår gjennomsnittlig hadde færre enn 50 personer ansatt og involvert i yting av pakkeleveringstjenester i medlemsstaten der virksomheten er etablert, med mindre den aktuelle virksomheten er etablert i mer enn én medlemsstat. En nasjonal reguleringsmyndighet kan telle med personer som arbeider for pakkeleveringsvirksomhetens underleverandører, i terskelen på 50 personer.
  7. Uten hensyn til nr. 6 kan en nasjonal reguleringsmyndighet be om opplysningene som skal gis i henhold til nr. 1–5 fra enhver pakkeleveringsvirksomhet som i forrige kalenderår gjennomsnittlig sysselsatte mellom 25 og 49 personer, dersom særlige forhold i den berørte medlemsstaten tilsier det, og forutsatt at det er nødvendig og forholdsmessig for å sikre samsvar med denne forordningen.

Artikkel 5

Oversiktlig utenlandstakster

1. Alle tilbydere av pakkelevering over landegrensene, bortsett fra de som er unntatt i samsvar med artikkel 4 nr. 6 og 7, skal gi den nasjonale reguleringsmyndigheten i medlemsstaten der de er etablert en offentlig liste over takstene som gjelder per 1. januar hvert kalenderår for enkeltleveringer av postsendinger, unntatt brevpostsendinger, som faller inn under kategoriene oppført i vedlegget. Disse opplysningene skal framlegges senest 31. januar hvert kalenderår.

2. De nasjonale reguleringsmyndighetene skal snarest og senest 28. februar hvert kalenderår, oversende de offentlige takstoversiktene de har mottatt i samsvar med nr. 1 til Kommisjonen. Kommisjonen skal senest 31. mars hvert kalenderår publisere disse på et eget nettsted, og skal sikre at dette nettstedet er ikke-kommersielt og nøytralt.

Artikkel 6

Vurdering av takster for levering av enkeltpakker over landegrensene

1. På grunnlag av de offentlige listene over takster innhentet i samsvar med artikkel 5 skal den nasjonale reguleringsmyndigheten for hver enkeltlevering av postsendinger oppført i vedlegget identifisere taksten for levering over landegrensene fra en pakkeleveringsvirksomhet i myndighetens medlemsstat som er underlagt en plikt til å tilby leveringspliktige tjenester og som den nasjonale reguleringsmyndigheten objektivt finner det nødvendig å vurdere.
2. Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal objektivt vurdere, i samsvar med prinsippene i artikkel 12 i direktiv 97/67/EF, takstene for sendinger over landegrensene nevnt i nr. 1 med henblikk på å identifisere eventuelle slike takster som myndigheten anser for å være urimelig høye. I denne vurderingen skal den nasjonale reguleringsmyndigheten særlig ta hensyn til følgende elementer:
  - a) Innenlandstakster og eventuelle andre relevante takster for sammenlignbare pakkeleveringstjenester i opprinnelsesstaten og bestemmelsesstaten.
  - b) Eventuell anvendelse av en og samme takst i to eller flere medlemsstater.
  - c) Bilaterale volumer, særlige transport- eller håndteringskostnader, andre relevante kostnader og standarder for tjenestekvalitet.
  - d) Der det er mulig uten uforholdsmessige byrder, den sannsynlige virkningen av de aktuelle utenlandstakstene for individuelle brukere samt små og mellomstore bedrifter, deriblant slike som befinner seg i fjernliggende eller tynt befolkede områder, og for personer med nedsatt funksjons- eller bevegessevne.
3. I tillegg til faktorene i nr. 2 kan den nasjonale reguleringsmyndigheten, når den anser det nødvendig, særlig også ta hensyn til følgende faktorer:
  - a) Hvorvidt takstene er omfattet av særlig prisregulering i henhold til nasjonal rett.

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og polititattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

- b) Misbruk av dominerende markedsstilling som er påvist i samsvar med den relevante gjeldende rett.
4. Kommisjonen skal fastsette retningslinjer for hvilken metode som skal brukes når det gjelder faktorene nevnt i nr. 2 og 3.
  5. Med henblikk på vurderingen nevnt i nr. 2 skal den nasjonale reguleringsmyndigheten, når den anser det som nødvendig, be om all ytterligere relevant dokumentasjon i forbindelse med takstene som er nødvendig for å foreta vurderingen.
  6. Dokumentasjonen nevnt i nr. 5 samt en eventuell begrunnelse for takstene som er under vurdering skal framlegges for den nasjonale reguleringsmyndigheten senest en måned etter at anmodningen er mottatt.
  7. Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal framlegge sin vurdering for Kommisjonen senest 30. juni i det aktuelle kalenderåret. Videre skal den nasjonale reguleringsmyndigheten sende en ikke-fortrolig versjon av vurderingen til Kommisjonen.
  8. Kommisjonen skal offentliggjøre den ikke-fortrolige versjonen av vurderingen som er mottatt fra den nasjonale reguleringsmyndigheten snarest, og senest innen en måned etter å ha mottatt den.

Artikkel 7

Opplysninger til forbrukerne

For avtaler som omfattes av direktiv 2011/83/EU skal alle forhandlere som inngår avtaler med forbrukere som omfatter sending av pakker over landegrensene, så sant det er mulig og hensiktsmessig gi opplysninger før avtalen inngås om valgmulighetene for levering over landegrensene som gjelder for den konkrete salgsavtalen samt hvilke takster kunden må betale for pakkelevering over landegrensene, samt der det er aktuelt deres egne retningslinjer for håndtering av klager.

Kapittel III

Sluttbestemmelser

Artikkel 8

Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av denne forordningen, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virk-

ningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

2. Medlemsstatene skal innen 23. november 2019 underrette Kommisjonen om reglene som de vedtar i samsvar med nr. 1, og skal umiddelbart underrette den om eventuelle endringer som berører disse.

Artikkel 9

Fortrolighet

Alle fortrolige forretningsopplysninger som gis til nasjonale reguleringsmyndigheter eller til Kommisjonen i samsvar med denne forordningen, skal behandles strengt fortrolig i henhold til gjeldende bestemmelser i unionsretten og nasjonal rett.

Artikkel 10

Anvendelse

Med mindre annet er uttrykkelig fastsatt i denne forordningen, berører denne forordningen ikke unionsretten eller nasjonal rett, eventuelle godkjenningsprosedyrer for pakkeleveringsvirksomheter, samfunnsmessige og arbeidsrettslige bestemmelser samt krav om å gi opplysninger til nasjonale reguleringsmyndigheter.

Artikkel 11

Gjennomgåelse

Senest 23. mai 2020 og deretter hvert tredje år skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Den europeiske økonomiske og sosiale komité en evalueringsrapport om anvendelsen og gjennomføringen av denne forordningen, om nødvendig fulgt av et forslag til regelverk om revisjon av forordningen. Alle relevante interessenter bør involveres og informeres før denne rapporten utarbeides.

Kommisjonen skal minst vurdere følgende:

- a) I hvilken grad denne forordningen bidrar til å forbedre pakkeleveringstjenester over landegrensene, herunder gjøre prisene overkommelige for små og mellomstore bedrifter og for privatpersoner, særlig slike som befinner seg i fjerntliggende eller tynt befolkede områder, og om takstene for tjenester over landegrensene er blitt mer oversiktlige.
- b) Hvilken innvirkning denne forordningen har på omfanget av pakkelevering over landegrensene og på e-handel, herunder opplysninger om prisene for levering.
- c) I hvilken grad nasjonale reguleringsmyndigheter har hatt vansker med å anvende denne

Endringer i postloven (tilbyderbegrepet, pakkepostforordningen, brukerklagenemnd, offentlig postnummersystem og polititattest) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 246/2021 av 24. september 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2018/644 om pakkeleveringstjenester over landegrensene (pakkepostforordningen)

forordningen, herunder en kvantitativ analyse av de administrative konsekvensene.

- d) Framskritt som er gjort når det gjelder andre initiativer for å gjennomføre det indre marked for pakkeleveringstjenester, særlig på områdene forbrukervern og utvikling av standarder.

Artikkel 12

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av postdirektivkomiteen nedsatt ved artikkel 21 i direktiv 97/67/EF. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 13

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning får anvendelse fra 22. mai 2018, med unntak av artikkel 8, som får anvendelse fra 23. november 2019.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 18. april 2018.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

L. PAVLOVA

Formann

VEDLEGG

Enkeltstående postsendinger hvor pakkeleveringsvirksomhetens takster er omfattet av tiltak for å sikre oversiktlige takster og av vurdering som nevnt i artikkel 5 og 6:

- a) Et standardbrev på 500 g (innenlands og innenfor Unionen).
- b) Et standardbrev på 1 kg (innenlands og innenfor Unionen).
- c) Et standardbrev på 2 kg (innenlands og innenfor Unionen).
- d) Et rekommandert brev på 500 g (innenlands og innenfor Unionen).
- e) Et rekommandert brev på 1 kg (innenlands og innenfor Unionen).

- f) Et rekommandert brev på 2 kg (innenlands og innenfor Unionen).
- g) Et sporbart brev på 500 g (innenlands og innenfor Unionen).
- h) Et sporbart brev på 1 kg (innenlands og innenfor Unionen).
- i) Et sporbart brev på 2 kg (innenlands og innenfor Unionen).
- j) En standardpakke på 1 kg (innenlands og innenfor Unionen).
- k) En standardpakke på 2 kg (innenlands og innenfor Unionen).
- l) En standardpakke på 5 kg (innenlands og innenfor Unionen).
- m) En sporbar pakke på 1 kg (innenlands og innenfor Unionen).
- n) En sporbar pakke på 2 kg (innenlands og innenfor Unionen).
- o) En sporbar pakke på 5 kg (innenlands og innenfor Unionen).

Postsendingene i bokstav a)–o) skal tilfredsstille følgende kriterier:

- a) Størrelsen på postsendingene i bokstav a)–i) (brevpost) skal være begrenset som følger:
Lengde, bredde og tykkelse kombinert: 900 mm, der største mål ikke skal overstige 600 mm og minste mål skal overstige 20 mm.
- b) Pakkene oppført under bokstav j)–o) skal ikke være mindre enn det som er oppført for sendingene i bokstav a)–i). Faktorer som det skal tas hensyn til når det gis opplysninger om takstene under bokstav a)–o):
  - (*) Takstene for postsendinger skal gjelde for enkeltsendinger og ikke omfatte særlige mengderabatter eller andre former for særbehandling.
  - (**) Takstene skal oppgis til de nasjonal reguleringsmyndighetene uten merverdiavgift.
  - (***) Leverandører som tilbyr mer enn én type postsending som oppfyller de ovennevnte kriteriene, skal rapportere den billigste taksten.
  - (****) Takstene ovenfor skal gjelde for postsendinger som leveres til adressatens bopel eller øvrige lokaler i bestemmelsesstaten, eller til en annen adresse angitt av adressaten dersom taksten inkluderer en slik valgmulighet uten ekstra kostnad.

